

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 200

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 martie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
237.	2	29.	23–25
— Decret pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar		— Ordin privind aprobarea Instrucțiunii nr. 1/2007 emise în aplicarea prevederilor art. 286 ¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată și completată prin Legea nr. 208/2005 și Legea nr. 97/2006	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 153 din 22 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	2–3	3.	25–27
Decizia nr. 160 din 27 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 și ale art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	4–6	— Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind legea aplicabilă contractelor de asigurare care reglementează riscuri situate în statele membre ale Uniunii Europene sau în cele aparținând Spațiului Economic European	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		124.	27
219.	6–11	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „EUL BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.	
287.	11–12	129.	28
— Hotărâre privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă		— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „RIVERA BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.	
— Hotărâre privind acordarea unui ajutor umanitar de urgență pentru populația din județul Maramureș		132.	28
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „IONASIG BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.	
150.	12–22	134.	29
— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind modificarea și completarea anexei nr. 7 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.264/2005 pentru aprobarea Regulilor și normelor tehnice privind producerea în vederea comercializării, controlul, certificarea calității și comercializarea semințelor de plante oleaginoase și textile		REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială	
		★	
		Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2006, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale	

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru desemnarea unui membru al Guvernului
ca ministru interimar**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 106 și ale art. 107 alin. (4) din Constituția României, republicată, ca urmare a demisiei din funcția de membru al Guvernului României a domnului Mihai Răzvan Ungureanu și a propunerii primului-ministru,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, prim-ministru al Guvernului României, în funcția de ministru interimar pentru a îndeplini și atribuțiile de ministru al afacerilor externe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 martie 2007.
Nr. 237.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 153
din 22 februarie 2007****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 1/2000
pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere,
solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor „Romsilva”, prin Direcția Silvică Arad, în Dosarul nr. 7.002/2005 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției, prin consilier juridic, precum și partea Asociația Ocolul Silvic Codrii Ianului Hălmațiu, prin președintele acesteia. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent arată că partea Comisia județeană Arad pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea acesteia, arătând că Regia Națională a Pădurilor „Romsilva” are un patrimoniu distinct de cel al statului, astfel încât textul de lege criticat îi încalcă dreptul de proprietate privată asupra imobilului în litigiu.

Partea Asociația Ocolul Silvic Codrii Ianului Hălmațiu, prin președintele său, solicită respingerea excepției, arătând că susținerile autorului excepției sunt nefondate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece autoarea acesteia se referă la aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.002/2005, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.** Excepția a fost ridicată de Regia Națională a Pădurilor „Romsilva“, prin Direcția Silvică Arad, într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unei hotărâri pronunțate de Comisia județeană Arad pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, prin care s-a restituit pârâtei Asociația Ocolul Silvic Codrii Iancului Hălmagiu un imobil, teren și construcție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că un imobil-construcție figurează în mod eronat în Cartea funciară ca fiind în proprietatea Ocolului Silvic Hălmagiu, și nu a Direcției Silvice Arad, singura care are personalitate juridică față de ocoalele silvice din subordine. Se mai arată că Regia Națională a Pădurilor „Romsilva“ are un patrimoniu distinct de cel al statului, iar imobilul în cauză se află în proprietatea sa privată, și nu în proprietatea publică a statului, astfel încât textul de lege criticat este neconstituțional.

Tribunalul Arad — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 31 alin. (7) din Legea nr. 1/2000 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor „Romsilva“, prin Direcția Silvică Arad, în Dosarul nr. 7.002/2005 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit motivării excepției, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 31 alin. (7) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, modificat prin Titlul VI, art. I pct 36 din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(7) *Sediile ocoalelor silvice trec în proprietatea persoanelor juridice sau fizice dacă suprafața care se retrocedează acestora, individual sau în asociere, este mai mare decât jumătate din suprafața administrată de respectivul ocol silvic anterior retrocedării.*“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal, indiferent de titular.

Analizând susținerile autoarei excepției, Curtea constată că, în realitate, aceasta nu formulează critici de neconstituționalitate, ci prezintă situația de fapt a cauzei, din care deduce o prezumtivă încălcare a dispozițiilor constituționale invocate.

Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „(2) *Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*“, astfel încât o problemă de interpretare și aplicare a legii pe fondul cauzei deduse soluționării instanței judecătorești nu intră în sfera controlului de constituționalitate.

Magistrat-asistent
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 160

din 27 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 și ale art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudor Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A. din București în Dosarul nr. 10.160/4/2006 al Judecătoria Sectorului 4 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 10.160/4/2006, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (1) și cele ale art. 6 sunt neconstituționale, deoarece permit instanței să soluționeze cauza fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor creditoarei și pe baza înscrisurilor depuse la dosar, fără ca pârâta să poată solicita și folosi în favoarea sa toate probele pe care le prevede Codul de procedură civilă, contravenindu-se astfel dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi, dreptul la apărare, accesul liber la justiție și la un proces echitabil. Se arată că dispozițiile art. 8 încalcă prevederile art. 16, 20, 21, 24 și 53, precum și pe cele ale art. 126 din Constituție, deoarece prevăd norme procedurale contrare celor prevăzute de Codul de procedură civilă. De asemenea, se încalcă dispozițiile constituționale și prin aceea că ordonanța care va conține somația de plată poate fi atacată numai cu o acțiune în anulare, iar nu prin recurs.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în acord cu Legea fundamentală și cu reglementările internaționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare a Curții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată. Din examinarea susținerilor autoarei excepției se constată însă că, în realitate, aceasta critică numai prevederile art. 1 alin. (1), art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002), modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002), aprobată la rândul ei prin Legea nr. 5/2003 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 20 ianuarie 2003). De asemenea, la art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, cu modificările și completările ulterioare, s-a făcut următoarea rectificare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001: „*în loc de «...somația de plată către creditor...» se va citi: «...somația de plată către debitor...»*”.

Anterior sesizării Curții Constituționale, prin art. I pct. 12 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă (lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004), alin. (3) al art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogat, iar alin. (5) al aceluiași articol a fost modificat.

Având în vedere aceste modificări, dispozițiile criticate au în prezent următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): „*Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și*

exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;

— Art. 6: „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— Art. 8: „(1) Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.

(3) Abrogat.

(4) Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.

(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”

Autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 24 alin. (1), art. 53 și în art. 126. De asemenea, apreciază că dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială, simplificată și accelerată în materia executării creanțelor, derogatorie de la dreptul comun, prin intermediul căreia se urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile.

Astfel, în ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 1 alin. (1) și cele ale art. 6 sunt neconstituționale, deoarece permit instanței să soluționeze cauza doar pe baza susținerilor creditoarei și pe baza înscrisurilor depuse la dosar, se constată că aceasta este neîntemeiată. Limitarea mijloacelor de probă doar la înscrisuri completate cu explicații și lămuriri date de părți a fost determinată tocmai de caracterul special al procedurii ce se aplică, potrivit art. 1 alin. (1), doar „creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege [...]”. Întrucât ordonanța privind somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare, fără a se încălca prin aceasta egalitatea în drepturi sau accesul liber la justiție și la un proces echitabil.

În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, și prin Decizia nr. 434 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004.

De asemenea, Curtea constată că prin Decizia nr. 72 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 22 aprilie 2002, și prin Decizia nr. 332 din 11 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 14 noiembrie 2003, a statuat că în timpul examinării cererii pentru emiterea ordonanței cu somația de plată, în termenul prevăzut pentru introducerea cererii în anulare, precum și în tot cursul soluționării cererii în anulare debitorul are posibilitatea de a-și exercita neîngrădit dreptul la apărare, fiind asigurate pentru toate părțile condiții ca interesele lor legitime să fie realizate în cadrul unui proces echitabil. Posibilitatea exercitării dreptului la apărare de către debitor este asigurată și prin reglementarea, în art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, a posibilității de a formula cerere în anulare împotriva ordonanței prin care judecătorul a admis, integral sau în parte, cererea creditorului.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 8 alin. (1), (2), (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 sunt neconstituționale, în sensul că ordonanța care va conține somația de plată poate fi atacată numai cu o acțiune în anulare, iar nu prin recurs, Curtea constată că și această critică este neîntemeiată. Astfel, prin Decizia nr. 270 din 24 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 25 iulie 2003, Curtea a statuat că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun, una dintre acestea constituindu-o consacrarea cererii în anulare, care reprezintă evident o cale de atac împotriva ordonanței. Împrejurarea că legiuitorul a instituit o cale de atac cu o fizionomie juridică diferită de aceea a căilor de atac de drept comun nu relevă niciun aspect de neconstituționalitate, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție. Legiuitorul ordinar este deplin îndreptățit ca, în considerarea anumitor particularități, să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, alta decât cea de drept comun, o asemenea concluzie rezultând, de altfel, și din redactarea adoptată de legiuitorul constituțional, potrivit căreia stabilirea regimului juridic al căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului ordinar, care, potrivit atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, stabilește competența și procedura de judecată, evident cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, atât în ansamblul său, cât și asupra dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 și 8, statuând că acestea sunt constituționale, de exemplu, prin Decizia nr. 173 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 18 iunie 2003, prin Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, prin Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, sau prin Decizia nr. 198 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 19 iunie 2003.

Atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate în deciziile întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 și ale art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A. din București în Dosarul nr. 10.160/4/2006 al Judecătorei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere prevederile art. 69 și 70 din Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cadrul legal necesar promovării și dezvoltării cogenerării de înaltă eficiență a energiei termice și a energiei electrice, bazată pe cererea de energie termică utilă și pe economisirea energiei primare pe piața de energie, în scopul creșterii eficienței energetice și al îmbunătățirii securității alimentării cu energie, ținând seama de condițiile climatice și economice specifice României.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se aplică cogenerării, definită la art. 3, și tehnologiilor de cogenerare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *cogenerare* — producerea simultană, în același proces, de energie termică și energie electrică și/sau de energie mecanică;

b) *energie termică utilă* — energia termică produsă în vederea satisfacerii unei cereri justificabile economic de energie termică pentru procese de încălzire sau de răcire;

c) *cerere justificabilă economic* — cererea care nu depășește necesarul de energie termică pentru procese de încălzire/răcire și care, în absența cogenerării, ar fi satisfăcută în condiții de piață prin procese de producere a energiei termice, altele decât cogenerarea;

d) *energie electrică produsă în cogenerare* — energia electrică produsă simultan și în același proces cu energia termică utilă și calculată în conformitate cu metoda prevăzută în anexa nr. 2;

e) *eficiență globală* — suma producțiilor anuale de energie electrică, de energie mecanică și de energie termică utilă, raportată la cantitatea de energie conținută în

combustibilii utilizați pentru producerea acestor energii într-un proces de cogenerare;

f) *eficiență* — randamentul unui proces de producere a energiei, calculat pe baza puterii calorifice inferioare a combustibililor;

g) *cogenerare de eficiență înaltă* — procesul de cogenerare care îndeplinește criteriile prevăzute în anexa nr. 3;

h) *valoare de referință a eficienței pentru producerea separată* — eficiența producerii separate a energiei termice, respectiv a energiei electrice și/sau energiei mecanice, în procese alternative, pe care cogenerarea intenționează să le înlocuiască;

i) *raport energie electrică/energie termică* — raportul dintre energia electrică și energia termică utilă produse în regim exclusiv de cogenerare, folosindu-se datele de funcționare ale respectivei unități de cogenerare;

j) *unitate de cogenerare* — unitatea care poate funcționa în regim de cogenerare;

k) *unitate de microcogenerare* — unitatea de cogenerare cu o capacitate electrică instalată mai mică de 50 kWe;

l) *unitate de cogenerare de mică putere* — unitatea de cogenerare cu o capacitate electrică instalată mai mică de 1 MWe;

m) *producție în cogenerare* — suma dintre energia electrică, energia mecanică și energia termică utilă produse în cogenerare;

n) *garanție de origine* — documentul emis de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, prin care se atestă unui producător de energie electrică faptul că la originea unei cantități de energie electrică se află un proces de cogenerare de eficiență înaltă;

o) *schemă de sprijin pentru cogenerare* — mecanismul de promovare a cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă;

p) *schemă de sprijin de tip bonus* — schema de sprijin în care producătorul de energie electrică și termică în cogenerare primește pentru fiecare unitate de energie electrică produsă în condiții de eficiență înaltă și care este destinată consumului intern o sumă fixă de bani (lei/kWh), denumită *bonus*;

q) *ministere de resort* — Ministerul Economiei și Comerțului și Ministerul Administrației și Internelor;

r) ANRE — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

s) ARCE — Agenția Română pentru Conservarea Energiei.

CAPITOLUL II

Criterii de eficiență pentru cogenerare

Art. 4. — (1) Determinarea eficienței procesului de cogenerare, conform criteriilor prevăzute în anexa nr. 3, se stabilește pe baza valorilor de referință ale eficienței pentru producerea separată de energie electrică, respectiv de energie termică.

(2) Valorile prevăzute la alin. (1), aplicabile la nivel național, sunt valorile de referință armonizate ale eficienței pentru producerea separată a energiei electrice și termice, stabilite prin Decizia Comisiei Europene 2007/74/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 32 din 6 februarie 2007.

(3) Valorile de referință armonizate prevăzute la alin. (2) și factorii de corecție aplicabili la nivel național se adoptă prin ordin al președintelui ANRE, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

CAPITOLUL III

Garanții de origine pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență

Art. 5. — (1) Garanția de origine definită la art. 3 lit. n) se emite la solicitarea scrisă a producătorilor care vând energie electrică produsă în cogenerare de eficiență înaltă.

(2) Pe baza valorilor de referință armonizate ale eficienței, prevăzute la art. 4 alin. (3), ANRE elaborează cadrul de reglementare necesar în vederea asigurării că originea energiei electrice produse în cogenerare de eficiență înaltă poate fi garantată pe baza unor criterii obiective, transparente și nediscriminatorii.

(3) ANRE elaborează, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, procedura de emitere a garanțiilor de origine pentru energia electrică produsă în cogenerare de eficiență înaltă, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) Cadrul de reglementare prevăzut la alin. (2) și procedura prevăzută la alin. (3) trebuie să asigure corectitudinea și credibilitatea garanțiilor de origine emise. Raportul prevăzut la art. 13 alin. (1) trebuie să cuprindă măsurile luate pentru asigurarea acestor cerințe.

(5) Criteriile pe baza cărora se emit garanțiile de origine nu implică de la sine dreptul de a beneficia de scheme naționale de sprijin.

Art. 6. — Garanția de origine specifică:

a) puterea calorifică inferioară a combustibilului utilizat pentru producerea energiei electrice, modul de utilizare a energiei termice produse simultan cu energia electrică, precum și perioada și locul de producere;

b) cantitatea de energie electrică produsă în regim de cogenerare de eficiență înaltă acoperită de garanție, determinată în conformitate cu prevederile anexei nr. 2;

c) economiile de energie primară determinate conform prevederilor anexei nr. 3, pe baza valorilor de referință ale eficienței stabilite conform art. 4 alin. (2);

d) alte date pe care ANRE le poate considera utile.

Art. 7. — Garanțiile de origine pentru cogenerarea de eficiență înaltă, emise în conformitate cu prevederile art. 5 alin. 1 din Directiva 2004/8/CE în statele membre ale Uniunii Europene, sunt recunoscute pe teritoriul României pe bază de reciprocitate. Orice refuz de recunoaștere a garanției de origine, în special din motive care țin de prevenirea fraudelor, trebuie să se bazeze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii.

CAPITOLUL IV

Potențialul național de cogenerare de eficiență înaltă

Art. 8. — (1) Ministerul Economiei și Comerțului și Ministerul Administrației și Internelor desemnează, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, o comisie de experți care să analizeze potențialul național de cogenerare de eficiență înaltă, inclusiv cel al microcogenerării de eficiență înaltă.

(2) Analiza potențialului național prevăzut la alin. (1):

a) se bazează pe date științifice bine documentate și trebuie să fie realizată avându-se în vedere criteriile prevăzute la anexa nr. 4;

b) identifică cererea de energie termică utilă pentru care se poate aplica cogenerarea de înaltă eficiență, precum și disponibilitatea instalațiilor energetice existente sau reconstruite a se instala, a combustibililor și a surselor regenerabile de energie care pot fi utilizate în producerea energiei electrice și termice în cogenerare;

c) include o analiză separată a obstacolelor în realizarea potențialului național de cogenerare de înaltă eficiență; se vor avea în vedere în special aspectele referitoare la prețuri, costuri și accesul la combustibili, accesul la rețeaua electrică, procedurile administrative, precum și aspectele legate de situația internalizării costurilor externe în prețul energiei.

(3) Prima raportare a potențialului național de cogenerare de eficiență înaltă se definitivează până la 30 iunie 2008. Periodic, se evaluează progresele realizate, urmărindu-se creșterea cotei de producție în cogenerare de eficiență înaltă. Datele de finalizare ale raportărilor se coordonează cu cerințele de raportare ale Comisiei Europene.

CAPITOLUL V

Schema de sprijin pentru energia electrică produsă în cogenerare pe baza cererii de energie termică utilă

Art. 9. — (1) Avându-se în vedere oportunitățile de reducere a cererii globale de energie și impactul favorabil asupra mediului, schema de sprijin pentru energia electrică produsă în cogenerare, atât pentru unități existente, cât și viitoare, trebuie să se bazeze pe cererea de energie termică utilă și pe economia de energie primară pe care producerea combinată și simultană o realizează.

(2) În scopul promovării cogenerării de înaltă eficiență și pentru a asigura un cadru investițional și de dezvoltare stabil, se instituie o schemă de sprijin de tip bonus, aplicată producției de energie electrică în cogenerare.

(3) Ministerele de resort și ANRE stabilesc criteriile și condițiile necesare implementării schemei de sprijin de tip bonus prevăzute la alin. (2). Schema de sprijin se notifică Comisiei Europene de către Ministerul Economiei și Comerțului și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, după obținerea deciziei Comisiei Europene.

(4) La stabilirea criteriilor și condițiilor prevăzute la alin. (3), pentru unitățile de producere a energiei electrice în cogenerare, care nu îndeplinesc în totalitate criteriile pe baza cărora se emit garanțiile de origine, se au în vedere calculele alternative prevăzute la art. 15.

CAPITOLUL VI

Accesul la rețea

Art. 10. — (1) Operatorii de rețea sunt obligați să asigure conectarea cu prioritate a tuturor unităților de producere de energie electrică în cogenerare de înaltă eficiență, la cererea producătorului, fără a periclita fiabilitatea și siguranța rețelelor, și să asigure, pe bază de contract, transportul și distribuția energiei electrice produse.

(2) Pentru unitățile de cogenerare de mică putere și unitățile de microcogenerare, ANRE emite reglementări specifice care să faciliteze accesul acestora la rețea și preluarea cu prioritate a energiei electrice produse, cu condiția nepericlitării fiabilității și siguranței rețelelor electrice.

(3) Ministerul Economiei și Comerțului notifică Comisia Europeană reglementările specifice prevăzute la alin. (2).

Art. 11. — ANRE adaptează regulile de funcționare a pieței de energie electrică pentru preluarea cu prioritate în vederea comercializării a energiei electrice produse în cogenerare de eficiență înaltă, cu condiția menținerii siguranței în funcționare a Sistemului energetic național.

CAPITOLUL VII

Proceduri administrative

Art. 12. — (1) Ministerele de resort, ANRE și ARCE, sub coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului, evaluează cadrul legislativ și de reglementare existent în vederea îmbunătățirii și alinierei la regulile de bună practică europene, în termen de maximum un an de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri. Această evaluare include și analiza procedurilor de autorizare în vigoare, precum și a oricăror alte prevederi legale aplicabile unităților de cogenerare de eficiență înaltă, în scopul:

a) încurajării instalării de unități de cogenerare de înaltă eficiență și/sau modernizării unităților de cogenerare existente, strict în limita acoperirii cererii justificabile economic de energie termică;

b) reducerii barierelor de reglementare sau de alt tip în calea promovării cogenerării;

c) reducerii numărului și accelerării procedurilor la nivel administrativ pentru obținerea autorizațiilor necesare;

d) asigurării ca reglementările stabilite să fie obiective, transparente și nediscriminatorii, cu luarea în considerare a particularităților diferitelor tehnologii de cogenerare.

(2) Ministerele de resort examinează periodic și raportează conform prevederilor art. 13 stadiul atins și progresele înregistrate privind:

a) coordonarea dintre diversele organe administrative în ceea ce privește termenele, primirea și rezolvarea solicitărilor de autorizare;

b) elaborarea unor eventuale ghiduri directe pentru activitățile prevăzute la alin. (1) și posibilitatea implementării unei proceduri accelerate de planificare a capacităților de producere de energie electrică și termică în cogenerare;

c) procesul de mediere în litigiile dintre autoritățile responsabile pentru eliberarea autorizațiilor și solicitanții de autorizații.

CAPITOLUL VIII

Raportări la Comisia Europeană

Art. 13. — (1) Ministerele de resort elaborează și publică un raport cuprinzând rezultatul analizelor și evaluărilor efectuate conform prevederilor art. 5 alin. (4), art. 8 alin. (1) și ale art. 12, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Ministerele de resort publică primul rezultat al evaluărilor efectuate conform art. 8 alin. (3) în termen de maximum un an de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și apoi periodic, în conformitate cu cerințele de raportare ale Comisiei Europene.

(3) ANRE centralizează și comunică anual Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Administrației și Internelor și Comisiei Europene statistici privind producția națională de energie electrică și termică în cogenerare, determinate conform metodei de calcul al energiei electrice produse în cogenerare, prevăzută în anexa nr. 2. Prima comunicare va fi transmisă în luna decembrie 2007 pentru anul 2006 și apoi anual.

(4) Anual, ANRE transmite Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Administrației și Internelor și Comisiei Europene date statistice referitoare la capacitățile de cogenerare și la combustibilii utilizați în cogenerare. De asemenea, ANRE poate transmite statistici privind economiile de combustibil primar obținute prin utilizarea cogenerării și determinate conform metodologiei prezentate în anexa nr. 3.

Art. 14. — În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, ANRE elaborează metodologia de raportare, monitorizare și control privind modul de implementare a prevederilor prezentei hotărâri.

CAPITOLUL IX

Calcul alternative

Art. 15. — (1) Pentru determinarea energiei electrice produse în cogenerare, ANRE poate utiliza, până la sfârșitul anului 2010 și cu condiția aprobării anterioare de către Comisia Europeană, și o altă metodă decât cea prevăzută în anexa nr. 2 lit. b), pentru a scădea din cifrele raportate posibila cantitate de energie electrică care nu a fost produsă în procesul de cogenerare. Cu toate acestea, în sensul celor prevăzute la art. 5 alin. (2) și (3) și la art. 13 alin. (3), la determinarea cantității de energie electrică produsă în cogenerare se utilizează metoda de calcul prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Economia de energie primară rezultată ca urmare a producerii de energie termică și energie electrică și mecanică se poate calcula în conformitate cu anexa nr. 3 lit. c), fără a se utiliza calculele din anexa nr. 2 pentru a exclude din acest proces cantitățile de energie electrică și energie termică ce nu sunt rezultate din cogenerare. O astfel de producție poate fi considerată ca fiind cogenerare de eficiență înaltă, cu condiția să satisfacă criteriile de calificare prevăzute în anexa nr. 3 lit. a) și pentru unitățile în cogenerare cu o capacitate electrică mai mare de 25 MW, eficiența globală să fie peste 70%. Cu toate acestea specificarea cantității de energie electrică produse în cogenerare, în contextul acestei producții, pentru emiterea unei garanții de origine și în scop statistic, se determină în conformitate cu anexa nr. 2.

(3) Până la sfârșitul anului 2010, pentru a stabili dacă un proces de cogenerare este de înaltă eficiență se poate folosi o metodă alternativă, fără a se verifica dacă producerea prin cogenerare îndeplinește criteriile de calificare prevăzute în anexa nr. 3 lit. a), atunci când se dovedește la nivel național că producerea în sistem de cogenerare identificată de o astfel de metodologie alternativă de calcul îndeplinește în medie criteriile de calificare prevăzute în anexa nr. 3 lit. a). Dacă se emite o garanție de origine pentru o astfel de producere de energie, atunci eficiența procesului de cogenerare specificată în garanție nu trebuie să depășească valorile limită ale criteriilor cuprinse în anexa nr. 3 lit. a), cu excepția cazului în care calculele efectuate în conformitate cu anexa nr. 3 dovedesc contrariul. Cu toate acestea, specificarea cantității de energie electrică produse în cogenerare, în contextul acestei producții, pentru emiterea unei garanții de origine și în scop statistic, se determină în conformitate cu anexa nr. 2.

Art. 16. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 11 februarie 2004 privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei și de modificare a Directivei 92/42/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 52 din 21 februarie 2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și comerțului,
Darius Meșca,
secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,

Nicolae Opreș

Ministrul integrării europene,
Anca Daniela Boagiu

București, 28 februarie 2007.
Nr. 219.

ANEXA Nr. 1

TEHNOLOGII de cogenerare reglementate de prezenta hotărâre

- a) turbină cu gaze într-un ciclu combinat prevăzut cu recuperarea de energie termică;
- b) turbină cu abur de contrapresiune;
- c) turbină cu abur, de condensatie, cu prize de cogenerare;
- d) turbină cu gaze prevăzută cu recuperarea de energie termică;
- e) motor cu combustie internă;

- f) microturbine;
- g) motor Stirling;
- h) pile de combustie;
- i) motoare cu abur;
- j) cicluri Rankine pentru biomasă;
- k) orice alt tip de tehnologie sau combinații ale acestora, care intră sub incidența definiției prevăzute la art. 3 lit. a).

ANEXA Nr. 2

CALCULUL energiei electrice produse în cogenerare

De regulă, valorile folosite pentru calculul energiei electrice produse în cogenerare se determină pe baza:

- funcționării reale, în condiții normale de utilizare, a unităților de cogenerare aflate în exploatare de cel puțin un an;

- funcționării preconizate a unităților de cogenerare în condiții normale de utilizare, în primul an de funcționare după punerea în funcțiune a unităților noi sau reabilitate.

Pentru unitățile de microcogenerare, calculul se poate baza pe valori certificate.

a) Energia electrică produsă în cogenerare se consideră ca fiind egală cu producția anuală de energie electrică a unității de cogenerare, măsurată la bornele generatoarelor, dacă:

- (i) pentru unitățile de cogenerare de tipul b)–h), prevăzute în anexa nr. 1, eficiența globală anuală este de cel puțin 75%;
- (ii) pentru unitățile de cogenerare de tipul a) și c), prevăzute în anexa nr. 1, eficiența globală anuală este de cel puțin 80%.

b) Pentru unitățile de cogenerare cu o eficiență globală anuală sub valorile prevăzute la lit. a) pct. (i) sau sub valorile prevăzute la lit. a) pct. (ii), energia electrică produsă în cogenerare este determinată cu următoarea relație de calcul:

$$E_{\text{Cog}} = H_{\text{Cog}} \times C,$$

unde:

E_{Cog} — cantitatea de energie electrică produsă în cogenerare;

- C — raportul energie electrică/energie termică;
- H_{Cog} — cantitatea de energie termică utilă produsă în cogenerare (calculată ca fiind producția totală de energie termică utilă minus orice cantitate de energie termică produsă în surse separate sau prin extracția de abur viu înainte de intrarea în turbină).

Calculul energiei electrice produse în cogenerare trebuie să se bazeze pe raportul efectiv energie electrică/energie termică, determinat pe baza caracteristicilor tehnice ale unității de cogenerare. Dacă raportul efectiv energie electrică/energie termică al unității de cogenerare nu poate fi determinat pe baza caracteristicilor tehnice, pentru unitățile de cogenerare de tipul a)–e), prevăzute în anexa nr. 1, pot fi folosite, mai ales în scopuri statistice, următoarele valori prestabilite, cu condiția ca energia electrică determinată ca fiind produsă în cogenerare să fie mai mică sau egală cu producția totală de energie electrică a unității:

Tipul unității	Raportul prestabilit energie electrică/energie termică, C
Ciclu combinat cu turbină cu gaze, cu recuperare de căldură	0,95
Turbină cu abur cu contrapresiune	0,45
Turbină cu abur cu condensatie și prize	0,45
Turbină cu gaze, cu recuperare de căldură	0,55
Motor cu ardere internă	0,75

Pentru unitățile de cogenerare de tipul f)–k), prevăzute în anexa nr. 1, se pot introduce valori prestabilite pentru raportul energie electrică/energie termică, cu condiția ca acestea să fie făcute publice și notificate Comisiei Europene.

c) Dacă o parte din conținutul de energie al combustibilului consumat în procesul de cogenerare este recuperată în produse chimice și reciclată, aceasta poate fi

scăzută din consumul de combustibil înainte de calcularea eficienței globale utilizate la lit. a) și b).

d) În cazul funcționării în regim de cogenerare la sarcină redusă, raportul energie electrică/energie termică se poate determina folosindu-se datele de funcționare specifice grupului respectiv la sarcină redusă.

e) Calculele presupuse de aplicarea criteriilor prevăzute la lit. a) și b) pot avea la bază și perioade de raportare diferite de cea anuală.

ANEXA Nr. 3

METODOLOGIE

de stabilire a eficienței procesului de cogenerare

De regulă, valorile folosite pentru calculul eficienței procesului de cogenerare se determină pe baza:

- funcționării reale a unităților de cogenerare în condiții normale de utilizare, în cazul unei funcționări de cel puțin un an;

- funcționării preconizate a unităților de cogenerare în condiții normale de utilizare, în primul an de funcționare după punerea în funcțiune a unităților noi sau reabilitate.

a) Cogenerare de eficiență înaltă

În sensul prezentei hotărâri, criteriile de calificare drept cogenerare de eficiență înaltă sunt următoarele:

- producția de cogenerare trebuie să asigure realizarea unor economii de energie primară, calculate conform lit. b) sau c), de cel puțin 10% față de valorile de referință ale producției separate de energie electrică și energie termică;

- producția din unități de cogenerare de mică putere sau din unități de microcogenerare, care asigură realizarea unor economii de energie primară față de valorile de referință ale eficienței procedurii separate de energie electrică și energie termică se consideră ca provenind din cogenerarea de eficiență înaltă.

b) Determinarea economiei de energie primară

Valoarea economiei de energie primară realizate datorită producției în cogenerare, determinată conform prevederilor anexei nr. 2, se calculează cu următoarea formulă:

$$EEP = \left(1 - \frac{1}{\frac{\eta_{t, Cog}}{\eta_{t, Ref}} + \frac{\eta_{e, Cog}}{\eta_{e, Ref}}} \right) \times 100\%,$$

unde:

EEP — economia de energie primară;

$\eta_{t, Cog}$ — valoarea eficienței termice a producerii în cogenerare, definită ca raportul dintre energia termică utilă anuală, produsă în cogenerare, și energia din combustibilii utilizați în procesul de cogenerare pentru producerea energiei termice utile și a energiei electrice;

$\eta_{t, Ref}$ — valoarea de referință a eficienței pentru producerea separată de energie termică;

$\eta_{e, Cog}$ — valoarea eficienței electrice a producerii în cogenerare, definită ca raportul dintre energia electrică anuală, produsă în cogenerare, și energia din combustibilii utilizați în procesul de cogenerare pentru producerea energiei termice utile și a energiei electrice. În cazul în care o unitate de cogenerare furnizează direct energie mecanică, se poate majora producția anuală de energie electrică în cogenerare cu un element suplimentar reprezentând cantitatea de energie electrică echivalentă cu

energia mecanică produsă. Acest element suplimentar nu creează drepturi de emiterie a unor garanții de origine conform art. 5;

$\eta_{e, Ref}$ — valoarea de referință a eficienței pentru producerea separată de energie electrică.

c) Determinarea economiei de energie în cazul utilizării calculelor alternative conform art. 15 alin. (2)

În cazul în care criteriile pentru aplicarea schemei de sprijin de tip bonus, stabilită conform art. 9 alin. (3), se bazează pe prevederile art. 15 alin. (2), economia de energie primară unui proces de cogenerare se calculează cu următoarea formulă:

$$EEP = \left(1 - \frac{1}{\frac{\eta_t}{\eta_{t, Ref}} + \frac{\eta_e}{\eta_{e, Ref}}} \right) \times 100\%,$$

unde, în afara notațiilor de la lit. b):

η_t — valoarea eficienței termice a procesului de cogenerare, definită ca raportul dintre energia termică utilă anuală produsă și energia din combustibilii utilizați pentru producerea energiei termice utile și a energiei electrice;

η_e — valoarea eficienței electrice a procesului de cogenerare, definită ca raportul dintre energia electrică anuală produsă și energia din combustibilii utilizați pentru producerea energiei termice utile și a energiei electrice. În cazul în care o unitate în cogenerare furnizează direct energie mecanică, se poate majora producția anuală de energie electrică cu un element suplimentar reprezentând cantitatea de energie electrică echivalentă cu energia mecanică produsă. Acest element suplimentar nu creează drepturi de emiterie a unor garanții de origine conform art. 5.

d) Calculele presupuse de aplicarea criteriilor cuprinse la lit. b) și c) pot avea la bază și perioade de raportare diferite de cea anuală.

e) Pentru unitățile de microcogenerare, calcularea economiilor de energie primară se poate face pe baza datelor certificate.

f) Valorile de referință ale eficienței pentru producerea separată de energie electrică și termică

Valorile de referință ale eficienței pentru producerea separată de energie electrică și termică, prevăzute la art. 4 alin. (2) și în formula de la lit. b) din prezenta anexă, stabilesc eficiența de exploatare a producerii separate de energie electrică și termică pe care cogenerarea intenționează să o înlocuiască.

Valorile de referință ale eficienței pentru producerea separată de energie electrică și termică se selectează în conformitate cu principiile următoare:

1. Pentru unitățile de cogenerare definite la art. 3, compararea cu producerea separată de energie electrică trebuie să aibă la bază principiul comparării acelorași tipuri de combustibil.

2. Fiecare unitate de cogenerare se compară cu tehnologia cea mai bună și justificabilă din punct de vedere economic pentru producerea separată de energie electrică

și termică, disponibilă pe piață în anul construirii unității de cogenerare.

3. Pentru unitățile de cogenerare mai vechi de 10 ani, valorile de referință ale eficienței se stabilesc pe baza valorilor de referință corespunzătoare unităților cu vechime de 10 ani.

4. Valorile de referință ale eficienței pentru producerea separată de energie electrică și termică reflectă caracteristicile climatice specifice ale fiecărui stat membru.

ANEXA Nr. 4

CRITERII

de analiză a potențialului național pentru cogenerare de eficiență înaltă

a) Analiza potențialului național prevăzută la art. 8 ia în considerare:

— tipul combustibililor care s-ar putea utiliza pentru realizarea potențialului național de cogenerare de eficiență înaltă, cu un accent special privind posibilitatea creșterii ponderii surselor regenerabile de energie în producerea energiei termice prin procese de cogenerare;

— tipurile de tehnologii de cogenerare, enumerate în anexa nr. 1, care s-ar putea utiliza pentru realizarea potențialului național de cogenerare de eficiență înaltă;

— tipurile posibile de tehnologii de producere separată a energiei electrice, energiei termice sau, acolo unde este cazul, a energiei mecanice, pe care cogenerarea de eficiență înaltă le poate înlocui;

— o împărțire a potențialului între modernizarea capacităților existente și construcția de noi capacități.

b) Analiza trebuie să includă mecanismele corespunzătoare pentru evaluarea rentabilității, exprimată în economii de energie primară, a creșterii ponderii cogenerării de eficiență înaltă în configurația energetică națională. Analiza rentabilității trebuie să țină seama și de angajamentele naționale asumate în contextul angajamentelor privind schimbările climatice acceptate de Comunitatea Europeană în temeiul Protocolului de la Kyoto, anexat la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice.

c) Analiza potențialului național pentru cogenerare de eficiență înaltă trebuie să specifice potențialele la orizontul anilor 2010, 2015 și 2020 și să includă, unde este posibil, estimări ale costurilor corespunzătoare fiecărui orizont.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea unui ajutor umanitar de urgență pentru populația din județul Maramureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. 5 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se acordă un ajutor umanitar cu titlu gratuit, în limita sumei de 17.400 de lei, constând în 5 tone de motorină, necesară executării lucrărilor urgente pentru ajutorarea persoanelor afectate de alunecările de teren produse în orașul Borșa din județul Maramureș.

Art. 2. — (1) Administrația Națională a Rezervelor de Stat va scădea din gestiune la prețurile de înregistrare, prin debitarea contului 6891 „Cheltuieli privind rezerva de stat” prin creditul contului 3041 „Materiale rezerve de stat”, cantitatea de produs aprobată a fi scoasă din rezervele de stat, potrivit prezentei hotărâri, pe baza avizului de expediție și a procesului-verbal de predare-primire semnat de împuterniciții desemnați de Instituția Prefectului din Județul Maramureș.

(2) Reîntregirea stocului cu cantitatea acordată se va face în anul 2008, finanțarea fiind asigurată din bugetul aprobat Administrației Naționale a Rezervelor de Stat.

Art. 3. — (1) Transportul produsului până la locul indicat de Instituția Prefectului din Județul Maramureș se va

efectua în regim de urgență, cu mijloace ale unor societăți comerciale angajate de Administrația Națională a Rezervelor de Stat.

(2) Cheltuielile legate de transportul produsului se suportă de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat, în limita bugetului aprobat.

(3) Distribuirea produsului se va face de către Instituția Prefectului din Județul Maramureș.

(4) Schimbarea, sub orice formă, a destinației produsului acordat ca ajutor umanitar din rezervele de stat este interzisă și atrage, după caz, răspunderea civilă, administrativă, disciplinară sau penală.

Art. 4. — (1) Instituția Prefectului din Județul Maramureș va justifica distribuirea produsului scos din rezervele de stat în condițiile prezentei hotărâri, conform prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 371/1993 privind acordarea, în primă intervenție, a ajutoarelor umanitare populației sinistrate, ca urmare a unor situații excepționale.

(2) Documentele justificative privind distribuirea vor fi Maramureș, în vederea punerii lor la dispoziția organelor de păstrate la sediul Instituției Prefectului din Județul control abilitate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat,
Dézsö Iosif Zoltán
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 21 martie 2007.
Nr. 287.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 7 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.264/2005 pentru aprobarea Regulilor și normelor tehnice privind producerea în vederea comercializării, controlul, certificarea calității și comercializarea semințelor de plante oleaginoase și textile

În baza prevederilor art. 12 din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale implementare politici sectoriale și de piață nr. 92.121 din 6 februarie 2007,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 7 la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.264/2005 pentru aprobarea Regulilor și normelor tehnice privind producerea în vederea comercializării, controlul, certificarea calității și comercializarea semințelor de plante oleaginoase și textile,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 bis din 9 ianuarie 2006, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Dan Ștefan Motreanu

București, 2 martie 2007.
Nr. 150.

ANEXĂ
(Anexa nr. 7 la Ordinul nr. 1.264/2005)

CERINȚE SUPLIMENTARE SAU MAI STRICTE pentru producerea, certificarea și comercializarea semințelor de oleaginoase și textile în România

I. PRODUCEREA SEMINȚELOR

A. Înscrierea la multiplicare a culturilor semincere

1. Operatorii economici producători de sămânță pot cere înscrierea pentru multiplicare a unei culturi semincere pe

un document denumit *Declarație de multiplicare*, model prevăzut în anexa nr. 8, care se înaintează de către aceștia autorității de certificare ITCSMS sau LCCSMS pe raza teritorială unde este amplasată cultura semincere,

până la data de 1 decembrie pentru culturile semincere de toamnă, 1 mai pentru culturile semincere de primăvară. După aceste date, prin excepție, dacă inspectarea culturii la acea dată permite luarea unor decizii corecte de către inspectorul oficial, se poate accepta înscrierea.

2. O cultură semincere se poate înscrie pentru multiplicare dacă Declarația de multiplicare este însoțită de:

a) un contract de multiplicare între multiplicator (amelioratorul sau menținătorul ori un alt operator economic care a dobândit dreptul de proprietate asupra seminței) și un prestator de servicii (agricultor-multiplicator) sau, după caz;

b) o declarație proprie, din care să reiasă că multiplicatorul (amelioratorul sau menținătorul ori un alt operator economic care a dobândit dreptul de proprietate asupra seminței) își multiplică singur sămânța;

c) o declarație sau contract de redevență din care să reiasă că menținătorul își dă acordul pentru multiplicarea unui soi protejat de către alt multiplicator;

d) în cazul seminței importate, conform sistemului OCDE, în vederea multiplicării: acordul menținătorului sau furnizorului seminței soiului respectiv pentru comercializarea seminței multiplicare ori acordul (acceptul) autorității de certificare din țara din care provine sămânța pentru multiplicarea soiului și condițiile sub care se multiplică sămânța, transmis la INCS.

3. Declarația de multiplicare va fi, de asemenea, însoțită de următoarele documente:

a) copie după documentele de calitate în care se stabilesc proveniența sau originea și categoria biologică;

b) toate etichetele oficiale din care, după verificare, inspectorul oficial reține o etichetă din fiecare lot;

c) schița topografică de amplasare a culturii și a culturilor premergătoare;

d) descrierea morfologică și fiziologică a soiurilor în cazul când acestea nu sunt descrise în catalogul național sau nu sunt disponibile autorității de certificare.

4. O cultură se consideră înscrisă dacă, în urma verificării documentelor și a plății contravalorii prestațiilor, satisface condițiile preliminare obligatorii pentru înființarea acesteia.

5. Motivele de respingere sau de amânare a cererii trebuie comunicate solicitantului, în scris, în termen de maximum 10 zile de la data solicitării.

6. Fiecare cultură semincere admisă în vederea certificării oficiale sau sub supraveghere oficială poartă un număr de identitate înscris de ITCSMS sau de LCCSMS pe Declarația de multiplicare. Numărul de identitate este folosit pentru identificarea culturii și a partidei de sămânță.

7. Operatorii economici producători trebuie să notifice ITCSMS sau LCCSMS intenția de amestecare a unor partide.

B. Obligațiile operatorilor economici înregistrați pentru producerea de sămânță

1. Operatorii economici înregistrați pentru producerea semințelor (multiplicatorii) au următoarele obligații:

a) să ceară autorității de certificare, prin Declarația de multiplicare, la termenele fixate, înscrierea pentru inspecția în câmp a culturilor semincere destinate multiplicării;

b) să însoțească, prin responsabilul sau reprezentantul său, inspectorul, la cererea acestuia, atunci când acesta

efectuează inspecția în câmp și să contrasemneze de primirea unei copii a Fișei de control;

c) să pună la dispoziția inspectorului, la cererea acestuia, toate documentele necesare verificării activității în vederea certificării semințelor, inclusiv metoda de producere și descrierea genealogică a componentelor sau descrierea caracterelor morfologice și a însușirilor fiziologice în cazul soiurilor;

d) să permită menținătorului, multiplicatorului sau reprezentanților acestora, după caz, să verifice respectarea normelor de menținere a identității și purității varietale și a altor elemente de calitate, în toate fazele de producere a semințelor;

e) să țină evidența producției, tranzacțiilor și a stocurilor de semințe în Registrul de intrări și ieșiri;

f) să aibă personal tehnic calificat în domeniul de activitate de producere a semințelor, instruit și atestat în cursurile efectuate de ITCSMS și LCCSMS;

g) să sesizeze ITCSMS sau LCCSMS ori de câte ori apar situații deosebite care pot influența calitatea semințelor;

h) în plus, menținătorii trebuie să completeze la zi Registrul de selecție conservativă;

i) în plus, menținătorii trebuie să elibereze documentul de garantare a autenticității pentru sămânța Amelioratorului, destinată multiplicării;

j) să anunțe cu 3 zile înainte de recoltat data, respectiv ora începerii recoltatului, pentru ca inspectorul să eșantioneze un eșantion-martor din fiecare lot sau partidă, înainte de expedierea seminței pentru prelucrare sau de efectuare a amestecului. Eșantionul se divide în două subeșantioane pentru păstrare, unul la ITCSMS sau LCCSMS și celălalt la producător, respectiv prelucrător;

k) să respecte prezentele reguli și norme.

C. Inspecția în câmp a culturilor semincere

Obiectivele de control efectuate de inspectorii în câmp

1. Documentele prin care inspectorul poate stabili, după caz, proveniența sau originea și categoria biologică la înființarea unei culturi semincere sunt:

A. Documente emise în România:

a) Registrul de selecție conservativă, pentru menținerea semințelor din categoriile biologice sămânța Amelioratorului, Prebază, Bază, după caz;

b) „Act de garantare a autenticității”, pentru sămânța Amelioratorului;

c) „Documentul oficial de certificare” al lotului de sămânță, pentru sămânța certificată oficial sau sub supraveghere oficială, care poate fi formularul tipizat oficial ori „Documentul de calitate și conformitate al furnizorului” și/sau eticheta oficială, vigneta oficială, sau „Documentul de inspecție în câmp”.

B. Documente emise în țări membre CE:

a) eticheta oficială, tip CE;

b) certificat sau buletin de analiză, eliberat de un laborator oficial sau de un laborator acreditat și recunoscut de autoritatea din țara respectivă.

C. Documentele de calitate însoțitoare ale semințelor din import din țări terțe sunt:

a) certificat de puritate varietală, tip OCDE pentru țările afiliate la acest sistem, sau „Field inspection” pentru celelalte țări;

b) certificat (buletin) internațional de analiză tip ISTA, eliberat de un laborator oficial sau de un laborator acreditat de Asociația Internațională de Testare a Semințelor (ISTA) și recunoscut de autoritatea din țara respectivă;

c) eticheta tip OCDE.

2. În cadrul inspecției culturii semincere inspectorul verifică următoarele:

a) documentele de proveniență și documentele de descriere a caracterelor genealogice ale componentilor sau descrierea caracterelor morfologice și a însușirilor fiziologice;

b) distanțele de izolare, rotația, identificarea culturii semincere printr-o etichetă la fiecare lot (parcelă);

c) determinarea purității varietale, având în vedere metodele descrise în „Manualul OCDE privind certificarea purității varietale a semințelor destinate comerțului internațional”, anexa nr. II „Inspecția în câmp a culturilor semincere”.

În cadrul inspecției se examinează un număr cât mai mare de plante, acest număr depinzând de dificultatea cu care pot fi determinate caracterele componentilor parentali, ai soiului și uniformitatea lor. Examinarea se efectuează prin determinarea caracterelor plantelor examinate comparativ cu descrierea oficială DUS a soiului respectiv, iar rezultatele se înscriu în Fișa de control, stabilită de autoritatea oficială și adaptată de inspector cerințelor de control al speciei sau soiului respectiv, iar rezultatele controalelor se vor gestiona prin sistemul informațional național al INCS;

d) cultura semincere se examinează în perioadele optime de vegetație, în special înainte de înflorire, în perioada înfloritului sau la maturitate, în funcție de specie, și se urmărește dacă s-au eliminat plantele netipice sau cele atacate de organisme dăunătoare;

e) numărul de verificări este de minimum una în cadrul soiurilor și minimum două în cazul liniilor consangvinizate ori hibridilor sau de câte ori inspectorul consideră necesar, iar mărimea, numărul și distribuția punctelor de verificare elementare se stabilesc de inspector în conformitate cu metodele în vigoare;

f) în cazul când cultura semincere nu îndeplinește condițiile din prezentele reguli și norme, inspectorul anunță în scris multiplicatorul printr-un raport întocmit cu datele din Fișa de control, iar multiplicatorul, la cerere, în termen de maximum 3 zile poate solicita o nouă reinspecție. Dacă și în urma reinspecției cultura semincere nu îndeplinește condițiile din prezentul ordin, aceasta se respinge și inspectorul eliberează „Documentul de inspecție în câmp” cu decizia „respinsă”, conform modelului din anexa nr. 8;

g) în cazul când cultura semincere nu îndeplinește condițiile din prezentele reguli și norme pentru categoria respectivă, dar îndeplinește condițiile pentru o categorie inferioară, inspectorul anunță în scris multiplicatorul printr-un raport întocmit cu datele din Fișa de control, iar multiplicatorul, la cerere, în termen de maximum 3 zile decide dacă dorește declasarea. În cazul când se hotărăște declasarea, inspectorul poate elibera „Documentul de inspecție în câmp” cu decizia „admisă cu declasare”. Dacă multiplicatorul nu dorește declasarea, cultura se respinge și inspectorul eliberează „Documentul de inspecție în câmp” cu decizia „respinsă”;

h) declasarea sau respingerea unei culturi semincere trebuie anunțată multiplicatorului cu 3 zile înainte de recoltare;

i) în cazul în care culturile semincere nu îndeplinesc unele condiții de aprobare în câmp datorită unor cauze care pot fi remediate până la certificarea finală sau dacă inspectorul consideră că sămânța poate avea vicii ascunse, cultura poate fi acceptată provizoriu și inspectorul eliberează „Documentul de inspecție în câmp” cu decizia „admisă sub rezervă”, care presupune efectuarea unor examinări ulterioare recoltării semințelor, în sarcina și sub responsabilitatea producătorului;

j) se resping de la aprobarea în câmp culturile semincere care nu îndeplinesc condițiile din prezentul ordin, iar inspectorul eliberează „Documentul de inspecție în câmp” cu decizia „respinsă”;

k) se aprobă în câmp culturile semincere care îndeplinesc condițiile din prezentul ordin, iar inspectorul eliberează „Documentul de inspecție în câmp” cu decizia „admisă”;

l) se pot elibera, în cazul unei diferențieri evidente a uniformității culturii, documente de inspecție separate pentru fiecare porțiune caracteristică;

m) se poate elibera pentru același soi, aceeași categorie biologică și proveniență, pentru mai multe parcele care pot constitui o partidă, un singur document de inspecție;

n) numărul „Documentului de inspecție în câmp” este numărul de identitate al partidei de semințe sau al câmpului;

o) inspectorul va preleva un eșantion martor din fiecare partidă recoltată înainte de expedierea seminței pentru prelucrare sau de efectuarea amestecului și care se divide în două subeșantioane pentru păstrare: una la producător sau, după caz, la prelucrător și una la ITCSMS sau LCCSMS;

p) cazurile de litigiu care presupun o nouă reinspecție se rezolvă în timp util de către directorul executiv al ITCSMS sau LCCSMS, pe baza examinărilor efectuate în câmp, de alt inspector oficial în prezența directorului executiv și a reprezentantului multiplicatorului sau, după caz, al INCS;

r) modelul „Documentului de inspecție în câmp” este prezentat în anexa nr. 8, iar modelul „Actului de inspecție în câmp”, utilizat în conformitate cu Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 350/2002 pentru aprobarea Regulilor și normelor tehnice privind producerea în vederea comercializării, prelucrarea, controlul și certificarea calității, precum și comercializarea semințelor de cereale, oleaginoase și textile, plante furajere, sfeclă, cartof și legume, cu modificările ulterioare, rămâne valabil până la epuizarea stocurilor de formulare și va fi recunoscut ca document oficial atât timp cât își va produce efectul asupra semințelor din stoc.

D. Recoltarea și depozitarea semințelor

1. Recoltarea se efectuează pe partide din aceeași specie, soi și categorie biologică, conform deciziei inspectorului responsabil cu inspecția în câmp, consemnată în documentele de inspecție în câmp, urmărindu-se evitarea oricăror impurificări ale seminței. Operațiunea de recoltare se efectuează cu acordul inspectorului responsabil cu inspecția în câmp care eliberează „Documentul de inspecție în câmp”. Orice mijloc de transport al recoltei de semințe de la producător la stația de prelucrare trebuie să fie însoțit de documentul „Adeverință de transport semințe”,

înseriat de autoritate, conform modelului din anexa nr. 8, care se completează de producător pentru fiecare mijloc de transport.

2. Depozitarea recoltei de semințe atât înainte de condiționare, cât și după condiționare, atât la producător, cât și la prelucrător se face pe specii, soiuri, categorii biologice, pe proveniențe, respectiv pe partide, în măsura în care prezentele reguli și norme nu prevăd altfel. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească spațiul de depozitare și recolta de sămânță sunt următoarele:

a) spațiile de depozitare a recoltei de semințe trebuie să fie curate, dezinfectate și să ofere cerințe de mediu specifice speciei;

b) recolta depozitată va fi marcată pentru identificare cu o etichetă pe care vor fi înscrise următoarele: producătorul, numărul de identitate al partidei, specia, soiul, categoria biologică, cantitatea, anul recoltei;

c) recolta de sămânță dintr-un anumit soi, din categoriile biologice Prebază și Bază, poate fi constituită din partida unei singure parcele sau din partide ale aceluiași producător, din aceeași proveniență, sau, după caz, din partide de la mai mulți producători, dacă nu sunt aplicabile alte restricții legale;

d) recolta de sămânță dintr-un anumit soi, din categoria biologică Certificată, poate fi constituită din partide de la mai mulți producători, în special dacă au aceeași proveniență, cu condiția evidențierii cantităților care formează amestecurile pe producător și a documentelor de inspecție în câmp;

e) amestecul se notifică de către producător sau prelucrător la ITCSMS sau LCCSMS. În cazul unui amestec, se înregistrează partidele cu numerele de identitate inițiale care intră în amestec, iar amestecul va primi, după caz, numărul de identitate al partidei cu indicii de calitate inferiori sau alt criteriu de identificare.

II. PRELUCRAREA ȘI CERTIFICAREA SEMINTELOR

A. Înscrierea pentru certificarea semințelor

1. Operatorii economici multiplicatori și proprietari de sămânță pot cere eșantionarea și certificarea oficială pe un document denumit „Declarație de certificare a loturilor de sămânță”, model prevăzut în anexa nr. 8, care se înaintează de către aceștia autorității de certificare, ITCSMS sau LCCSMS, pe raza teritorială unde se află stația de prelucrare și ambalare.

2. Proprietarii de sămânță pot cere eșantionarea și certificarea oficială prin documentul „Declarație de certificare a loturilor de sămânță”, dacă dețin stație de prelucrare și sunt autorizați ca prelucrători, sau în baza unui contract încheiat cu un prestator de servicii în vederea prelucrării și ambalării, fără transferul proprietății asupra seminței.

3. Prelucrarea semințelor se finalizează prin ambalare, închidere, sigilare și etichetare în conformitate cu prezentele reguli și norme.

4. „Declarația de certificare a loturilor de sămânță” va fi însoțită de următoarele documente:

a) „Documentul de inspecție în câmp” cu decizia „admisă”;

b) contractul de prestare de servicii, în cazul în care proprietarul seminței nu deține instalații proprii de prelucrare a seminței;

c) documentul care atestă acordul menținătorului varietății brevetate;

d) notificarea la autoritate privind intenția sa de a amesteca unele partide sau loturi;

e) elemente de identificare a loturilor care rezultă.

5. Cererea se consideră admisă dacă în urma verificării documentelor de către autoritate și a plății contravalorii prestațiilor condițiile preliminare obligatorii sunt satisfăcute.

6. Motivele de respingere sau amânare a cererii trebuie comunicate solicitantului, în scris, în termen de maximum 3 zile de la data solicitării.

B. Obligațiile operatorilor economici înregistrați pentru prelucrarea de sămânță

1. Operatorii economici înregistrați pentru prelucrarea semințelor au următoarele obligații:

a) să ceară autorității de certificare eșantionarea și certificarea oficială a loturilor de semințe prin documentul „Declarație de certificare a loturilor de sămânță”;

b) să aibă instalații și echipamente specifice activității pe care o desfășoară;

c) să aibă personal tehnic calificat în domeniul de activitate de prelucrare a semințelor, instruit și atestat în cursurile efectuate de ITCSMS și LCCSMS;

d) să răspundă de menținerea identității și purității varietale pe tot parcursul procesului de prelucrare;

e) să permită menținătorului, multiplicatorului sau reprezentanților acestora, după caz, să verifice respectarea normelor de menținere a identității și purității varietale și a altor elemente de calitate, în toate fazele de prelucrare a semințelor;

f) să depoziteze semințele în spații corespunzătoare, în conformitate cu regulile și normele în vigoare;

g) să înregistreze pe fluxul de prelucrare, într-un registru, pe ore și cantități, schimbarea soiului, categoriei biologice și provenienței, după caz;

h) în cazul când posedă un laborator acreditat trebuie să respecte toate condițiile, procedurile de acreditare, supraveghere, precum și măsurile luate de autoritate;

i) să utilizeze ambalaje, etichete și sisteme de închidere nereutilizabile, conform prezentelor reguli și norme;

j) să țină evidența producției, tranzacțiilor și a stocurilor de semințe în „Registru de intrări și ieșiri”;

k) să pună la dispoziția inspectorului oficial, la cererea acestuia, toate documentele necesare verificării activității în vederea certificării seminței;

l) să notifice ITCSMS sau LCCSMS intenția de amestecare a unor partide sau loturi, de divizare, reetichetare și reambalare a unor loturi de semințe și să nu efectueze aceste operațiuni înainte de verificarea și acordul autorității oficiale;

m) să sesizeze ITCSMS sau LCCSMS ori de câte ori apar situații deosebite care pot influența calitatea semințelor;

n) să stabilească și să menționeze pe eticheta proprie și pe „Documentul de calitate și conformitate al furnizorului”, prevăzut în anexa nr. 8, după caz, perioada de valabilitate, ținând cont de condițiile de depozitare, de tratamentul aplicat seminței și de particularitățile speciei sau soiului, și să garanteze utilizatorului de sămânță cantitatea și calitatea semințelor pe perioada de valabilitate.

C. Prelucrarea, formarea loturilor de sămânță, ambalarea, sigilarea și marcarea oficială

1. Prelucrarea seminței se efectuează de către prelucrători înregistrați în acest scop de către ITCSMS sau LCCSMS.

2. Loturile se formează după condiționare pe specii, soiuri, categorii biologice și, dacă este cazul, pe proveniențe.

Loturile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) loturile trebuie să fie omogene din punctul de vedere al identității și al condițiilor tehnice de calitate;

b) dintr-o partidă care are un număr de identitate se formează unul sau mai multe loturi;

c) fiecare lot se identifică printr-un număr de referință. Numărul de referință se atribuie oficial;

d) loturile se marchează în depozit pentru identificare cu o etichetă de lot care cuprinde următoarele mențiuni: denumirea speciei, soiul, categoria biologică, numărul lotului, numărul de ambalaje, cantitatea și data formării lotului sau, după caz, data modificării mărimii lotului;

e) loturile de sămânță din stoc se restituiesc cu ocazia reeșantionării sau ori de câte ori se consideră necesar, dar nu mai târziu de 18 luni;

f) loturile de sămânță pot fi admise, respinse, blocate și sigilate oficial de inspectorii autorității oficiale, după caz;

g) greutatea maximă a loturilor este redată în anexa nr. 3.

3. Ambalarea se efectuează în ambalaje de diverse mărimi și confecționate din materiale suficient de rezistente pentru a nu se deteriora în cursul manipulării, depozitării, transportului și care să nu afecteze calitatea semințelor.

Ambalajele trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru un lot se folosește un singur tip de ambalaj, iar greutatea sau numărul semințelor din fiecare ambalaj care formează un lot trebuie să fie același, cu excepția ultimei fracții rămase;

b) ambalajele din materiale nețesute care sunt închise prin coasere trebuie să aibă pe una dintre laturile deschiderii imprimate un șir de numere, litere sau un desen care să arate că ambalajul și-a menținut dimensiunile inițiale;

c) ambalajele din hârtie sau plastic, cu condiția ca ele să nu poată fi deschise decât prin partea sistemului de umplere, sunt închise prin presiunea greutatei seminței umplute care acționează asupra sistemului de închidere și trebuie să nu fie mai mică de 22% din lățimea ambalajului. Capacitatea ambalajelor este obligatorie pentru cazurile prevăzute în prezentul ordin.

4. Sigilarea ambalajelor trebuie efectuată oficial sau sub supraveghere oficială, avându-se în vedere următoarele:

a) nu se poate proceda la una sau mai multe sigilări noi decât oficial ori sub supraveghere oficială. Sistemul de sigilare utilizat este verificat de ITCSMS sau LCCSMS;

b) sigiliul folosit de autoritate este banda autoadezivă cu mențiunea INCS, aceasta fiind folosită pentru sigilarea eșantioanelor oficiale, pentru acoperirea spărturilor în ambalajele de hârtie ca urmare a eșantionării, pentru sigilarea parțială sau totală a ambalajelor cu semințe care au fost deschise de reprezentanții ITCSMS, LCCSMS sau în alte situații de sigilare oficială. Autoritatea poate folosi și alt tip de sigiliu în alte situații.

5. Marcarea oficială a fiecărui ambalaj se efectuează cu eticheta oficială care poate fi o etichetă adezivă sau nu,

fie o vigneta oficială, stabilite de autoritate, având în vedere:

a) eticheta oficială trebuie confecționată dintr-un material suficient de rezistent la rupere și intemperii și fixată în așa fel încât să facă imposibilă înlocuirea ei cu o altă etichetă sau să poată fi reutilizată;

b) toate informațiile vor fi imprimate, neadmițându-se adăugări prin manuscrisere, iar mărimea literelor și cifrelor să fie ușor lizibilă. Imprimarea se face cu caractere negre pe una sau pe ambele părți ale etichetei;

c) fiecare etichetă sau vigneta oficială, în cazul unui soi modificat genetic, va purta mențiunea „Soi modificat genetic” și codul de identificare al organismului modificat genetic;

d) culoarea etichetei oficiale este în funcție de categoria biologică a seminței, excepție face mixtura. Culoarea etichetei în cazul mixturii este verde;

e) etichetele se prind la ambalajele de semințe prin coasere, lipire, în interiorul unui ambalaj transparent cu înscrisul vizibil din exterior, prin imprimare direct pe ambalaj.

6. Ambalajele cu sămânță Bază, Certificată, Certificată (C1, C2 și C3) sau sămânța Comercială pot să poarte o etichetă a furnizorului, care poate fi o etichetă separată de eticheta oficială ori poate lua forma unor informații ale furnizorului, imprimate direct pe ambalaj. Informațiile minime care pot figura pe eticheta furnizorului sunt: numele și adresa furnizorului, specia, soiul, categoria biologică, numărul lotului, greutatea brută sau netă, perioada de valabilitate: „închis (luna și anul)” și data expirării valabilității, tratamentul, indicații pentru utilizator. În cazul unui soi modificat genetic fiecare etichetă a furnizorului trebuie să indice că soiul a fost modificat genetic, cu mențiunea „Soi modificat genetic” și codul de identificare al organismului modificat genetic.

D. Controlul oficial, eșantionarea, testarea și certificarea semințelor

1. Controlul oficial se efectuează de către inspectorii autorității, prin sondaj, pe fluxul de prelucrare, pentru a se asigura că puritatea varietală s-a menținut pe tot parcursul operațiunilor de condiționare, ambalare, sigilare și etichetare. Inspectorii autorității au în vedere:

a) în urma stabilirii punctelor critice, urmăresc în principal: schimbarea speciei, soiului, categoriei biologice, provenienței, precum și evidențele din „Registrul de intrări și ieșiri”;

b) urmăresc și intervin în orice situație considerată a crea suspiciuni privind menținerea purității varietale și a condițiilor tehnice de calitate a semințelor și pot respinge sau bloca lotul de sămânță. Lotul poate fi blocat până la obținerea rezultatelor din pre— sau postcontrol. Loturile respinse sau blocate se sigilează. Se pot cere sau efectua orice fel de investigații tehnice, științifice ori de litigiu.

2. Prelevarea eșantioanelor:

a) prelevarea eșantioanelor în scopul testării și certificării oficiale este efectuată de personalul autorizat al ITCSMS sau LCCSMS ori de către persoane acreditate în acest scop, sub supraveghere oficială;

b) prelevarea eșantioanelor poate fi efectuată și mecanic (automat) de către prelucrătorii care dispun de instalații prevăzute cu dispozitive automate, reglate

corespunzător, sub controlul și cu autorizarea autorității oficiale;

c) prelevarea eșantioanelor pentru analize efectuată de către persoane fizice sau juridice neautorizate nu este oficială, caz în care analiza informativă reprezintă numai eșantionul analizat și nu este reprezentativă pentru întreaga cantitate de semințe din care s-a prelevat. La cerere, se pot preleva eșantioane de către personalul autorizat al ITCSMS sau LCCSMS ori de către persoane acreditate, din loturi sau partide de semințe pentru analize informative, caz în care analiza informativă reprezintă lotul sau partida. Eșantioanele pentru analize informative nu fac obiectul certificării oficiale;

d) eșantioanele pentru teste oficiale speciale (testări virotice, prezența organismelor de carantină etc.) se prelevă numai de personal oficial;

e) pentru loturile de semințe destinate exportului, în sistem OCDE, eșantioanele se prelevă de personalul oficial din cadrul ITCSMS sau LCCSMS, împuternicit de LCCSMS;

f) spărturile din ambalajele de hârtie rezultate în urma eșantionării semințelor, precum și dacă pentru extragerea eșantioanelor oficiale este nevoie să se desfacă ambalajele, acestea se acoperă sau se vor resigila cu bandă adezivă cu sigla INCS;

g) după efectuarea testelor oficiale de laborator, cantitatea de sămânță rămasă se sigilează și se păstrează ca eșantion maritor la autoritatea oficială cel puțin un an de la data eliberării documentelor;

h) greutatea minimă a unui eșantion care se prelevă dintr-un lot este prevăzută în anexa nr. 3.

3. Testarea semințelor:

a) testele efectuate la semințele destinate comercializării se efectuează după metodele ISTA transpuse în standardele naționale în vigoare. Testele pentru export se efectuează conform regulilor ISTA, în funcție de afilierea țării de destinație la organizațiile internaționale, sau conform prevederilor din contract;

b) testarea semințelor și rezultatele testării în cadrul Comunității Europene trebuie să răspundă normelor și altor condiții precizate în anexa nr. 2;

c) testele oficiale se pot efectua la sămânța netratată sau tratată, specificându-se acest lucru pe documentul eliberat;

d) în funcție de rezultatele testării, loturile de semințe pot fi acceptate sau respinse de la certificare, recomandate a fi declassate ori pentru schimbarea destinației;

e) stocurile de semințe trebuie reanalizate oficial anual, înainte de începerea livrărilor pentru companiile de însămânțări din fiecare an de piață;

f) analiza componentelor mixturii în cazul stocului se efectuează pe fiecare specie, iar pe buletinul de analiză se specifică ca germinație finală media ponderată a germinației componentelor. Valoarea mediei ponderate trebuie să fie mai mare sau cel puțin egală cu germinația normată a componentului cu germinația cea mai mică;

g) testele care se efectuează în urma unor acțiuni de control, altele decât cele obligatorii sau la cerere, nu se plătesc de operatorii economici în cauză;

4. Certificarea semințelor:

a) certificarea oficială finală se efectuează când sămânța îndeplinește toate condițiile prevăzute în prezentul ordin;

b) certificarea oficială se efectuează, la cerere, de către proprietarul seminței prin documentul „Declarație de certificare a loturilor de sămânță“;

c) pentru certificarea oficială a unui lot de sămânță, autoritatea va elibera următoarele documente: „Documentul oficial de certificare“, eticheta oficială sau eticheta oficială adezivă ori vigneta oficială, după caz. „Documentul oficial de certificare“, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 8, se întocmește în două exemplare, un exemplar, originalul, la solicitantul declarației de certificare și al doilea exemplar la emitent. În caz de necesitate, se poate elibera încă un exemplar, duplicat;

d) se aprobă mixtura sub formă de amestec din speciile și/sau soiurile de plante furajere, eventual cu cereale, oleaginoase și textile, legume, conform prevederilor prezentului ordin. Elementele componente care alcătuiesc mixtura trebuie ca, înainte de efectuarea amestecului, să fie certificate conform prezentelor reguli și norme aplicabile fiecărei specii;

e) prin excepție, în cazul certificării la cerere a necesarului propriu, în vrac, al agricultorilor-multiplicatori, se poate admite, cu respectarea celorlalte prevederi, eșantionarea oficială a unor loturi distincte, în cazul în care condițiile tehnice de calitate din aceste reguli și norme corespund și nu sunt impuse alte restricții de ambalare, sigilare și marcare prin alte prevederi în vigoare;

f) în cazul intenției de redeschidere de către vânzător a ambalajelor cu semințe certificate oficial, în scopul tratării înainte de vânzare, sămânța se recertifică oficial sau sub supraveghere oficială, aceasta notificându-se autorității oficiale. Pe noile documente oficiale și ale furnizorului se va menționa substanța de tratare;

g) în cazul redeschiderii de către utilizatorul de sămânță în vederea tratării prin prestare de servicii, după vânzarea și recepția de către beneficiar, recomandarea privind perioada de timp în care trebuie efectuat semănatul va fi dată de persoana autorizată care execută tratamentul și care va informa utilizatorul seminței despre acest lucru și substanța de tratare, pe un document propriu însoțitor al seminței;

h) aplicarea etichetelor sau vignetelor oficiale se efectuează de prelucrător în momentul sigilării ambalajelor, după obținerea documentului oficial;

i) aplicarea etichetelor sau vignetelor oficiale se poate efectua și înainte de obținerea documentului oficial, la cerere, pe propria răspundere a prelucrătorului, pe baza documentelor informative, cu riscul ca rezultatele analizei oficiale pentru certificare să indice necertificarea ori declassarea, cazuri în care se impune retragerea etichetelor sau vignetelor de către ITCSMS ori LCCSMS și înlocuirea lor;

j) inspectorii oficiali verifică lotul de sămânță în vederea admiterii sau respingerii pe un document „Raport final de recepție/control pentru certificarea lotului“, conform modelului prevăzut în anexa nr. 8, document care stă la baza admiterii și eliberării „Documentului oficial de certificare a lotului de sămânță“ sau, după caz, la baza respingerii lotului de la comercializare ori pentru necesar propriu;

k) semințele care nu întrunesc condițiile de calitate prevăzute în prezentele reguli și norme se depozitează separat și își vor schimba destinația, aceasta notificându-se autorității.

E. Derogarea calității semințelor, resondarea, fracționarea, reambalarea, recondiționarea și declasarea

1. Derogarea calității semințelor

a) ITCSMS sau LCCSMS pot, la solicitarea operatorului economic, acorda derogări pentru certificarea și comercializarea semințelor Prebază și Bază care nu îndeplinesc condițiile de germinație din anexa nr. 2, în conformitate cu art. 5 lit. a) din prezentul ordin. Această derogare se poate acorda până la 20% pentru sămânța Prebază și până la 10% pentru sămânța Bază din procentul de germinație normat la fiecare specie, iar peste acest procent derogarea poate fi acordată de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, la solicitarea operatorului economic.

Autoritatea va elibera „Documentul oficial de certificare a lotului de sămânță”, eticheta oficială sau vigneta oficială, cu mențiunea „Sămânță cu derogare” și a indicelui pentru care s-a acordat derogarea. Furnizorul trebuie să garanteze germinația pentru care s-a aprobat derogarea și să menționeze pe o etichetă proprie indicele efectiv al acesteia, numele și adresa sa, precum și numărul de lot;

b) ITCSMS sau LCCSMS pot, la solicitarea operatorului economic, acorda derogări de la germinație în vederea certificării necesarului propriu. ITCSMS sau LCCSMS vor elibera „Buletinul de analiză oficială a lotului de sămânță”, cu mențiunea „Sămânță cu derogare” și a indicelui pentru care s-a acordat derogarea. Această derogare se poate acorda până la 10% din procentul de germinație normat la fiecare specie. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru asigurarea realizării unei culturi corespunzătoare scopului propus;

c) derogarea de la germinația normată prevăzută prin prezentul ordin în scopul comercializării categoriilor Certificată, Certificată prima și a doua generație poate fi acordată de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în conformitate cu procedurile Comunității Europene.

2. Resondarea semințelor:

a) un prelucrător poate cere o nouă eșantionare a unui lot fără o prelucrare ulterioară, cu mențiunea „resondare” pe documentul „Declarația de certificare a loturilor de semințe”;

b) la sămânța stocurilor din anii precedenți sau în alte situații, precum și la cerere, se efectuează testări la semințe, în special pentru germinație, și se aplică o vigneta oficială pentru germinație cu mențiunea „Reanalizat (luna și anul)” și ITCSMS sau LCCSMS emitent. Această vigneta se aplică pe eticheta oficială. Furnizorul va stabili noul termen de valabilitate, dacă acesta se modifică.

3. Fraționarea și reambalarea:

a) fracționarea loturilor și a conținutului ambalajelor cu semințe se efectuează numai de prelucrători sau ambalatori înregistrați, la cererea acestora și sub supravegherea autorității. Înainte de a se recurge la fracționare și reambalare, aceasta se notifică autorității, iar ambalajele vor purta intacte etichetele și sistemul de sigilare de origine în momentul prezentării reprezentanților autorității;

b) se consideră fracționarea lotului:

- (i) când părți dintr-un lot suferă tratamente cu produse diferite, iar partea reambalată va avea un număr nou de lot și se efectuează reetichetarea, resigilarea și recertificarea și se

notifică autorității prin documentul „Declarația de certificare a loturilor de sămânță”;

- (ii) când părți dintr-un lot se reambalează și se resondează, partea reambalată are un număr nou de lot și se reetichetează și se resigilează;

c) când se reambalează întregul lot cu același tip de ambalaj, iar masa sau numărul semințelor din fiecare ambalaj este același, se poate menține același număr de lot pe noua etichetă;

d) fiecare lot de sămânță va fi eșantionat de inspectorii oficiali în timpul reambalării și reetichetării, iar eșantionul se va stoca cel puțin un an în magazia de eșantioane a autorității;

e) fracționarea, reambalarea și reetichetarea unui lot de semințe din import în sistem OCDE se notifică autorității oficiale și trebuie să aibă acordul autorității naționale din țara de origine a semințelor, care va fi transmis autorității oficiale INCS. Pentru sămânța reambalată și reetichetată sub schemele OCDE se va recunoaște „Sămânța certificată în conformitate cu schemele OCDE”;

f) în cazul reambalării și reetichetării unui lot din import în sistem OCDE, etichetele și sistemul de sigilare vor fi scoase și toate operațiunile se fac în prezența autorității oficiale care supraveghează reambalarea și reetichetarea. Fiecare lot de sămânță va fi eșantionat de personalul autorizat al autorității în timpul reambalării și reetichetării. O parte din eșantion poate fi trimisă la laboratorul de analiză pentru diverse analize, eventual postcontrol, iar o parte se va stoca cel puțin un an în magazia de eșantioane a autorității. Noile etichete trebuie să aibă un număr nou de referință, iar acestea reproduc toate informațiile date pe eticheta de origine, incluzând țara de proveniență. Informațiile vor include și mențiunea „Reambalat (luna și anul)” și numele autorității responsabile de noua etichetă. Numărul de referință original nu se mai folosește. O copie a informațiilor care au apărut pe etichetă poate fi pusă în interiorul fiecărui ambalaj, dar trebuie clar diferențiată de eticheta OCDE de pe exteriorul ambalajului. Eticheta este de tip OCDE, iar culoarea va fi cea a categoriei biologice, exceptând mixtura;

g) în cazul mixturii, autoritatea oficială va ține o listă cu toate numerele de referință ale loturilor care compun mixtura și proporția fiecărui lot din amestec. Dacă loturile componente ale amestecului au fost produse în diferite țări, toate țările de producere trebuie menționate pe etichetă;

h) ambalajele în care se face reambalarea pot fi de mărimi diferite față de ambalajele inițiale;

i) pe etichetă se va menționa „Reambalat (luna și anul)” și numele autorității responsabile de noua etichetă.

4. Recondiționarea semințelor:

a) prelucrătorul cere recertificarea unui lot după recondiționare pe o nouă „Declarație de certificare a loturilor de sămânță”;

b) ambalajele vor purta intacte eticheta și sistemul de sigilare de origine în momentul controlului reprezentanților autorității, iar etichetele inițiale vor fi retrase de autoritate și lotul va purta un număr nou de referință.

5. Declasarea semințelor:

a) sămânța poate fi declasată la o altă categorie biologică (generație) inferioară, dacă îndeplinește condițiile cerute de norme pentru aceasta, după cum urmează:

- (i) sămânța Prebază poate fi declasată în: Bază; Certificată; Certificată prima sau a doua generație (C1 sau C2), după caz;
- (ii) sămânța Bază poate fi declasată în: Certificată, Certificată prima sau a doua generație (C1 sau C2), după caz;
- (iii) sămânța Certificată prima generație (C1) poate fi declasată în: Certificată a doua generație (C2) sau a treia generație (C3), după caz;

b) declasarea prevăzută la pct. (i) se poate face la cerere, numai la menținător sau cu acceptul acestuia, și numai dacă s-a efectuat pre— sau postcontrolul categoriei supuse declasării și rezultatele obținute permit această declasare;

c) declasarea prevăzută la pct. (ii) și (iii) se poate face la cerere, la menținător sau cu acceptul acestuia, și dacă s-a efectuat postcontrolul categoriei supuse declasării sau al unei generații anterioare acesteia;

d) dacă declasarea se face după recondiționarea unui lot sau după resondarea unui lot fără recondiționare ori după fracționare și reambalare, această operațiune se notifică autorității și se efectuează sub supraveghere oficială. Etichetele inițiale sunt retrase, iar sigilarea și etichetarea ambalajelor se efectuează în conformitate cu prezentele reguli și norme.

F. Documente oficiale și documente neoficiale eliberate în urma testării semințelor

1. Documente oficiale pentru semințele certificate oficial:

a) „Documentul oficial de certificare“, model prezentat în anexa nr. 8, destinat circulației sau comercializării pentru însămânțare a semințelor certificate oficial. Se eliberează de către autoritatea oficială prin ITCSMS sau LCCSMS ori de un laborator acreditat cu numere înseriate de autoritate, imprimat cu înscris negru pe hârtie roz. Documentul se eliberează în cazul:

- (i) loturilor certificate în care sămânța îndeplinește toate condițiile prevăzute în prezentele reguli și norme;
- (ii) reambalării loturilor sau a unor părți de lot, sub supraveghere oficială și atunci când documentele emise anterior atestă calitatea corespunzătoare a acestora, cu mențiunea „Certificare prin supraveghere oficială“, iar informațiile se preiau din documentele oficiale ce însoțesc sămânța, dacă aceasta se află în termen de valabilitate;

b) „Buletinul de analiză oficială“, model prezentat în anexa nr. 8, document eliberat de autoritatea oficială prin ITCSMS sau LCCSMS ori de un laborator acreditat cu numere înseriate de autoritate, imprimat cu înscris negru pe hârtie galbenă.

Acest document se eliberează în următoarele cazuri:

- (i) „Buletin de analiză oficială“ eliberat de autoritatea oficială sau de un laborator acreditat, când condițiile tehnice de calitate nu corespund prezentelor reguli și norme, cu mențiunea „Interzisă comercializarea pentru multiplicare“;
- (ii) „Buletin de analiză oficială“ eliberat de autoritatea oficială sau de un laborator acreditat pentru necesarul propriu în vrac, când condițiile tehnice de calitate corespund prezentelor reguli și norme, cu mențiunile „Necesar propriu“ și „Interzisă comercializarea“;

- (iii) ca „Buletin de analiză oficială“ eliberat de autoritatea oficială sau de un laborator acreditat, când se reanalizează toate ori unele dintre condițiile tehnice de calitate a semințelor. Când acestea corespund prezentelor reguli și norme, buletinul va purta mențiunea „Sămânță admisă pentru însămânțare“ și este valabil numai împreună cu „Documentul oficial de certificare“ emis anterior sau cu documentul corespunzător, dacă sămânța provine din import. Când acestea nu corespund prezentelor reguli și norme, „Buletinul de analiză oficială“ va purta mențiunea „Interzisă comercializarea pentru însămânțare“.

În ambele cazuri se va menționa la denumirea buletinului „Reanaliză parțială sau totală“, după caz;

- (iv) „Buletin de analiză oficială“ parțială, eliberat de autoritatea oficială sau de un laborator acreditat, pentru reanalizarea mixturii. Când condițiile tehnice de calitate nu corespund prezentelor reguli și norme, „Buletinul de analiză oficială“ va purta mențiunea „Interzisă comercializarea pentru însămânțare“. Când condițiile tehnice de calitate corespund prezentelor reguli și norme, buletinul va purta mențiunea „Sămânță admisă pentru însămânțare“.

Documentele oficiale prevăzute la pct. 1 arată calitatea semințelor din lotul respectiv, la data eșantionării, respectiv a sigilării ambalajelor.

INCS va tipiza toate tipurile de documente oficiale și le va adapta imprimării prin mijloace electronice și cerințelor sigilării.

2. Documente neoficiale. Aceste documente sunt destinate testelor solicitate în scop informativ.

„Buletinul de analiză informativ“ este documentul destinat testelor solicitate în scop informativ. Acest document este imprimat cu înscris negru pe hârtie albă și cuprinde numai rezultatele testelor solicitate, precum și mențiunea „Acest buletin este informativ și nu este valabil pentru comercializare“. Buletinul nu conține decizii sau concluzii și arată calitatea semințelor din eșantionul sau lotul respectiv, după caz, la data testării.

G. Postcontrolul semințelor certificate

1. Verificarea identității și purității varietale se efectuează în pre— sau postcontrol, se organizează de Inspekția Națională pentru Calitatea Semințelor (INCS) și se efectuează de Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor (ISTIS).

2. Verificarea semințelor în pre— sau postcontrol urmărește:

- a) dacă caracterele soiurilor au rămas distincte, uniforme și stabile în cursul multiplicărilor conform descrierii oficiale în baza căreia a fost înregistrat soiul în catalogul oficial și dacă puritatea varietală este conformă normelor;
- b) interzicerea la multiplicare sau în producția pentru consum a loturilor de semințe necorespunzătoare ca identitate, puritate și stare fitosanitară;
- c) supravegherea și monitorizarea activității operatorilor economici înregistrați care produc și multiplică sau prelucrează și comercializează sămânța în vederea păstrării identității și purității varietale;
- d) verificarea și îmbunătățirea funcționării sistemului de asigurare a calității semințelor.

3.1. Precontrolul se efectuează în parcele de control în câmp, spații protejate și/sau prin analize de laborator. În parcelele de precontrol se urmărește:

a) în precontrol se însămânțează parcele de control la marginea ori în interiorul culturii semincere Prebază sau Bază destinate multiplicării (precontrolul poate reprezenta și postcontrolul generației anterioare);

b) examinarea plantelor crescute din eșantionul de sămânță se efectuează în fazele care permit observarea caracterelor esențiale;

c) când rezultatul din parcelele de precontrol arată că identitatea și puritatea varietală nu au fost menținute, autoritatea oficială nu certifică sămânța obținută din parcelele sau loturile respective;

d) precontrolul se poate efectua și în perioada de extrasezon în sere sau zone climatice care permit creșterea plantelor în perioada de iarnă.

3.2. Precontrolul prin analize de laborator se poate efectua prin metode ca: electroforeza, reacția ADN-polimerazei (PCR), rezonanța magnetică nucleară (RMN), teste imunoenzimice tip ELISA și/sau alte metode de laborator acceptate de instituțiile și organismele de profil din UE și/sau pe plan internațional.

3.3. Speciile, metodele și mărimea eșantioanelor pentru precontrolul prin analize de laborator:

a) la floarea-soarelui, metoda electroforezei se aplică pentru determinarea enzimelor specifice astfel: pentru linii, la eșantioane de semințe de 200 de grame, iar pentru semințele hibride de floarea-soarelui, la eșantioane de semințe de 500 de grame;

b) la partidele/loturile de semințe non-OGM ale speciilor la care se comercializează și soiuri OGM, testele de laborator se efectuează pe un eșantion de semințe de 1.000 de grame, omogenizat și divizat în două subeșantioane a 500 de grame (eșantion și contraeșantion);

c) analizele de laborator pentru precontrol se vor efectua în laboratoare oficiale sau acreditate, agreeate de INCS.

4. Postcontrolul se efectuează în microculturi în câmp, pe baza metodologiei ISTIS, sub supravegherea INCS.

4.1. Postcontrolul este obligatoriu atunci când:

a) este destinat producerii unei noi generații de semințe (postcontrolul, în acest caz, reprezintă precontrolul generației următoare);

b) sămânța provine din țări sau, dacă este cazul, din țări comunitare, pentru multiplicare, când, dacă ISTIS nu deține o probă de referință pentru soiul respectiv, se prelevă un eșantion de referință din fiecare lot de sămânță înainte de semănat și se trimite în postcontrol odată cu eșantioanele ridicate din loturile de sămânță multiplicată și, dacă este cazul, cu descrierea soiului respectiv. Nu se ridică eșantioane de referință din sămânța soiurilor înregistrate în catalogul oficial al României;

c) când sămânța a fost produsă în afara țării de înregistrare a soiului, cele două autorități vor cădea de acord în privința efectuării testelor de postcontrol;

d) se verifică în postcontrol sămânța din toate loturile destinate exportului, atât sămânța certificată final, cât și sămânța necertificată final.

4.2. Eșantioanele de sămânță, pe categorii biologice, care se eșantionează în vederea verificării în postcontrol sunt:

a) pentru sămânța Prebază și Bază se verifică un eșantion din fiecare lot, iar pentru sămânța Certificată sau Certificată prima generație se prelevă un eșantion din fiecare lot, iar o fracțiune din eșantioanele a 4 loturi dintr-o partidă formează eșantionul care se trimite și se verifică în postcontrol;

b) nu se trimit în postcontrol eșantioanele prelevate în urma reambalării și reetichetării, însă autoritatea oficială poate trimite o parte din eșantionul prelevat pentru verificare în postcontrol, după caz;

c) autoritatea oficială poate stabili verificarea în postcontrol a oricărei partide sau a oricărui lot de semințe, când consideră necesară verificarea;

d) în postcontrol, caracteristicile trebuie controlate în conformitate cu metodele de verificare acceptate pe plan internațional.

5. Eșantioanele destinate pre- sau postcontrolului la sămânța prelucrată se prelevă de către persoanele oficiale din cadrul ITCSMS sau LCCSMS, în conformitate cu standardele în vigoare aliniate la metodele internaționale.

6. Eșantioanele se expediază la centrul de testare a soiurilor, însoțite de un borderou în care se va specifica: specia, soiul, categoria biologică, lotul sau partida; un exemplar al borderoului se va transmite și la INCS.

Eșantioanele se expediază la CTS-uri astfel, exceptându-se cazurile fortuite legate de certificările efectuate după aceste termene:

a) CTS Cogealac, comuna Tariverde, județul Constanța, CP 907076, pentru soia și in ulei, până la 20 martie;

b) CTS Troian, comuna Troian, județul Teleorman, CP 147415, pentru rapiță de toamnă, până la 10 august, rapiță de primăvară și muștar alb, până la 31 ianuarie, floarea-soarelui, până la 20 martie;

c) CTS Sibiu, Str. Sibiului nr. 59, județul Sibiu, CP 550088, pentru in de fibră și cânepă, până la 1 martie;

d) CTS Dâlga, comuna Dor Mărunt, județul Călărași, CP 917055, pentru soia OGM, până la 20 martie;

e) ISTIS București, bd. Mărăști nr. 61, sectorul 1, CP 011464, pentru arahide, până la 1 martie.

7. Cantitatea de sămânță a eșantionului pentru pre- sau postcontrol este de 50 g pentru speciile cu bobul mai mic decât mărimea bobului de grâu și de 500 g pentru speciile cu bobul mai mare decât mărimea bobului de grâu.

8. Se consideră corespunzătoare puritatea varietală determinată în postcontrol cel puțin egală cu normele de puritate varietală cuprinse în anexa nr. 2 sau reduse cu maximum 1%.

8.1. Fac excepție de la prevederile pct. 8 loturile de semințe din speciile următoare, care se consideră corespunzătoare pentru puritatea varietală, astfel :

a) liniile consangvinizate (mamă) androsterile de floarea-soarelui: puritate varietală minimă de 97%, cu maximum 1% plante fertile și cu maximum 2% plante hibride;

b) liniile consangvinizate (tată) de floarea-soarelui: puritate varietală minimă de 97% (cu maximum 3% plante netipice și sterile);

c) hibrizi simpli (H.S.) de floarea-soarelui forme parentale: puritate varietală minimă de 97%, cu maximum 1% plante fertile și cu maximum 2% plante netipice;

d) hibrizi simpli (H.S.) și hibrizi trilineari (H.T.) (F1) de floarea-soarelui: puritate varietală minimă de 95%;

e) rapița de ulei și napii de miriște (*Brassica napus* și *Brassica rapa*), sămânță certificată — hibrizi:

(i) după metoda sterilității masculine citoplasmice cu puritate varietală minimă de 90%;

(ii) după metoda autoincompatibilității cu puritate varietală minimă de 90%.

9. Prezența semințelor modificate genetic în partide/loturi de semințe non-OGM se admite până la maximum 0,9% în urma analizelor de laborator; semințele care prezintă un procent mai mare de 0,9% impurificare cu OGM se consideră semințe modificate genetic.

III. COMERCIALIZAREA SEMINTELOR

A. Obligațiile operatorilor economici înregistrați pentru comercializarea semințelor

1. Operatorii economici înregistrați de ITCSMS sau LCCSMS pentru comercializarea semințelor au următoarele obligații:

a) să facă dovada certificării, provenienței, tranzacțiilor, a cantităților preluate și vândute și a stocurilor de semințe în „Registrul de intrări și ieșiri“;

b) să aibă sau să fie asistați de personal calificat în domeniul de activitate desfășurată în materie de semințe, care trebuie să cunoască regulile de comercializare a semințelor, instruit și atestat de ITCSMS și LCCSMS;

c) să asigure menținerea identității și purității varietale pe tot parcursul procesului de depozitare și comercializare;

d) să depoziteze semințele în spații corespunzătoare, în conformitate cu regulile și normele în vigoare;

e) să respecte inviolabilitatea etichetelor oficiale, a ambalajelor originale și să păstreze marca furnizorului în cazul când aceasta este aplicată pe ambalaj;

f) să nu comercializeze semințe necertificate oficial, neambalate, neetichetate și nesigilate sau preluate de la operatori economici neînregistrați;

g) să notifice ITCSMS sau LCCSMS intenția de reambalare și reetichetare, dacă operatorul economic este și prelucrător înregistrat pentru ambalare;

h) să retragă din circulație semințele devenite inapte calitativ în conformitate cu prezentele reguli și norme sau afectate de organisme dăunătoare, să accepte returnarea celor deja vândute sau compensarea lor și să ia măsuri de îndepărtare urgentă a acestor cantități către alte scopuri, în prezența unui reprezentant al ITCSMS sau LCCSMS;

i) să solicite refacerea analizelor privind condițiile tehnice de calitate a semințelor, la termenele prevăzute sau ori de câte ori este cazul;

j) să pună la dispoziția inspectorului, la cererea acestuia, toate documentele, inclusiv contabile, necesare verificării activității în domeniul comercializării seminței;

k) să sesizeze ITCSMS sau LCCSMS ori de câte ori apar situații deosebite care pot influența calitatea semințelor.

B. Punerea pe piață și comercializarea semințelor

A. Sămânța necertificată final

1. Sămânța poate circula ca sămânță necertificată final de pe raza teritorială a unui ITCSMS pe raza teritorială a altui ITCSMS sau LCCSMS ori în altă țară, înainte de a cunoaște rezultatul certificării finale, cu condiția să fi fost admisă în urma inspecției în câmp și însoțită de eticheta oficială de culoare gri și de documentul oficial prevăzut în anexa nr. 5.

2. Sămânța necertificată final poate fi:

a) sămânța brută, ambalată sau vrac în containere ori în mijloace de transport curate, închise, sigilate și însoțită de eticheta oficială și de documentul oficial prevăzut în anexa nr. 5;

b) sămânța condiționată, neambalată, dar în containere sau ambalată și etichetată oficial, care nu a fost eșantionată oficial ori după eșantionare oficială, dar înaintea obținerii rezultatelor certificării finale, însoțită de eticheta oficială și de documentul prevăzut în anexa nr. 5 sau, după caz, de documentul prevăzut în anexa nr. 5.

3. Sămânța necertificată final, produsă pe raza teritorială a unui ITCSMS ori LCCSMS și care se prelucrează pe raza teritorială a altui ITCSMS sau LCCSMS, trebuie să fie însoțită de eticheta oficială și de documentul oficial prevăzut în anexa nr. 5 și de „Documentul de inspecție în câmp“, iar multiplicatorul va depune „Declarația de certificare a loturilor de sămânță“ la autoritatea pe raza căreia se prelucrează sămânța.

4. Sămânța necertificată final care s-a produs și se comercializează pentru prelucrare în aceeași zonă, sub aceeași autoritate responsabilă cu inspecția în câmp și cu certificarea oficială, trebuie să fie însoțită de documentul prevăzut în anexa nr. 5 lit. C și de Adeverința de transport.

B. Condiții pentru comercializarea seminței certificate final

1. Sămânța poate fi plasată pe piață dacă a fost certificată oficial ca sămânță Prebază, Bază, Certificată, Certificată prima, a doua și a treia generație sau Comercială, după caz, în funcție de specie și de condițiile din prezentul ordin.

2. Sămânța certificată final se comercializează numai ambalată, sigilată, etichetată oficial și însoțită de documente oficiale.

3. Loturile de sămânță care au făcut obiectul unui contract de export în sistemul OCDE și au rămas în țară pot fi comercializate dacă soiul este admis pentru comercializare, pe baza „Documentului oficial de certificare“ și a etichetei tip OCDE, dacă sămânța corespunde condițiilor din prezentul ordin, dacă nu se recurge la deschiderea ambalajelor.

4. Sămânța de plante oleaginoase și textile poate fi comercializată și în ambalaje mici. Greutatea ambalajelor mici este de până la 10,0 kg inclusiv. Închiderea se face oficial sau sub supraveghere oficială.

5. Sămânța se comercializează însoțită de documentele de calitate, în termenul de valabilitate a acestora, și anume:

a) la livrarea angro: „Documentul de calitate și conformitate al furnizorului“, model prevăzut în anexa nr. 8, cu număr de ordine atribuit oficial de autoritate, eliberat de furnizor, completat cu elemente preluate din „Documentul oficial de certificare“; documentele însoțitoare din import, certificat sau buletin de analiză ori documentele din statele membre preluate în „Documentul de calitate și conformitate al furnizorului“ și/sau etichete oficiale, care sunt documente oficiale;

b) la livrarea cu amănuntul eticheta oficială este obligatorie și poate ține loc de document de calitate și conformitate, iar la cererea cumpărătorului furnizorul poate emite „Documentul de calitate și conformitate al furnizorului“.

6. În cazul comercializării semințelor din import din țări în sistem OCDE trebuie respectate regulile și normele

de echivalență ale Comunității Europene, iar etichetele tip OCDE să conțină mențiunile: „Reguli și norme CE“ și „Testate prin metoda ISTA (sau altă metodă echivalentă)“.

7. În timpul depozitării și comercializării, umiditatea semințelor nu va depăși: floarea-soarelui — 9%; bumbac, cânepă, in pentru ulei și fibră, muștar alb, muștar vânat, muștar negru, rapiță, rapiță navetă — 10%; arahide — 11%; chimion, mac, șofran — 12%; soia — 13%.

8. Sămânța rămasă pe stoc după fiecare campanie va fi declarată de operatorii economici la autoritatea oficială teritorială, conform înregistrărilor din „Registrul de intrări și ieșiri“, până la 31 decembrie și 30 iunie.

C. Semințe destinate comerțului internațional

1. Importul de semințe din țări terțe pentru comercializare pe teritoriul României se realizează în conformitate cu prevederile prezentului ordin și ale Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 257/2002 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea controlului de calitate și fitosanitar la importul și exportul semințelor și materialului săditor.

2. Importatorii care multiplică semințele importate din țări terțe afiliate la sistemul OCDE au obligația de a solicita partenerului de contract extern documentele prevăzute de reglementările OCDE, iar contractele trebuie să fie întocmite în conformitate cu acestea, pe care să le pună la dispoziția ITCSMS sau LCCSMS odată cu „Declarația de multiplicare“.

3. În cazul importului în vederea multiplicării în sistem OCDE, multiplicatorii se vor asigura că acceptul de multiplicare al autorității naționale a țării respective a fost transmis la INCS.

4. În cazul importurilor din țări terțe în cantități mai mari de 2 kg, se aplică art. 22 alin. (2) din prezentul ordin.

5. În cazul exportului în vederea multiplicării într-o țară terță, INCS emite acceptele de multiplicare în vederea certificării semințelor de către autoritatea oficială de certificare din țara respectivă, cu condiția ca această autoritate să fie recunoscută ca echivalentă. Documentele care însoțesc sămânța care se exportă sunt prevăzute în regulile OCDE, eliberate de ITCSMS sau LCCSMS ori de alte organisme acreditate de acestea, în original sau duplicat.

6. Exportul în țări terțe se realizează pe baza unui contract care poate prevedea condiții mai puțin restrictive față de regulile și normele din prezentul ordin.

7. Pentru export se impun acordul menținătorului soiului sau al titularului de brevet pentru soi, eliberarea de către INCS a numerelor de referință pentru loturile care se exportă, eșantionarea, testarea și eliberarea documentelor oficiale OCDE.

IV. EVIDENȚA CULTURILOR SEMINCERE ȘI A SEMINȚELOR

A. Evidențele ținute de operatorul economic

1. Operatorii economici producători, prelucrători și comercianți trebuie să țină evidența la zi a producției, tranzacțiilor și stocurilor în „Registrul de intrări și ieșiri“.

2. Operatorii economici producători, prelucrători și comercianți trebuie să țină evidența separată a documentelor privind cantitatea și calitatea semințelor: „Document de inspecție în câmp“, „Adeverință de transport semințe și material săditor“, „Document oficial de certificare“, „Buletin de analiză oficială“, „Buletin de analiză informativ“, procesele-verbale de luare a probelor, „Document de calitate și conformitate al furnizorului“ eliberate, precum și evidența strictă a producției, a etichetelor, a intrărilor și ieșirilor de partide, a loturilor necertificate final sau certificate final, a ambalajelor.

3. Amelioratorii sau menținătorii care produc sămânța Prebază sau Bază, care efectuează lucrări de selecție conservativă și fitosanitară, sunt obligați să țină la zi „Registrul de selecție conservativă“.

4. Operatorii economici producători, prelucrători și comercianți trebuie să țină evidența eșantioanelor martor, prelevate de către inspectorii oficiali, din partidele și loturile de sămânță produse sau prelucrate și să le stocheze în condiții optime de păstrare cel puțin un an.

B. Evidențele ținute de ITCSMS sau LCCSMS

1. ITCSMS sau LCCSMS va ține următoarele evidențe:

a) evidența operatorilor economici înregistrați pentru producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și a autorizațiilor eliberate;

b) evidența laboratoarelor acreditate și a persoanelor acreditate, precum și evidența rezultatelor supravegherii și monitorizării acestora;

c) evidența următoarelor documente: „Declarație de multiplicare“, „Fișă de control“, „Document de inspecție în câmp“, „Adeverință de transport semințe și material săditor“, „Declarație de certificare a loturilor de sămânță“, „Document oficial de certificare“, „Buletin de analiză oficială“, „Buletin de analiză informativ“, procese-verbale de luare a probelor, „Document de calitate și conformitate al furnizorului“;

d) evidența loturilor acceptate, respinse, declassate, cu derogare, recondiționate, fracționate, reambalate;

e) evidența etichetelor oficiale, a vignetelor oficiale utilizate sau retrase;

f) evidența prelevării eșantioanelor;

g) evidența importurilor și exporturilor;

h) evidența fișelor de analiză a semințelor;

i) evidența copiilor borderourilor și a rezultatelor obținute în pre- sau postcontrol;

j) evidența eșantioanelor prelevate și păstrate în magazia de eșantioane;

k) alte evidențe cerute de INCS.

2. Toate documentele se arhivează la ITCSMS sau LCCSMS și se păstrează 6 ani.

3. Documentele de supraveghere și monitorizare a inspectorilor acreditați care efectuează inspecția în câmp, sondatorilor acreditați și laboratoarelor acreditate.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

**privind aprobarea Instrucțiunii nr. 1/2007 emise în aplicarea prevederilor art. 286¹
din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată și completată prin Legea nr. 208/2005
și Legea nr. 97/2006**

În conformitate cu prevederile art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (3) și (5) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, modificat prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 19 februarie 2007,

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a hotărât emiterea următorului ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunea nr. 1/2007 emisă în aplicarea prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată și completată prin Legea nr. 208/2005 și Legea nr. 97/2006, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Instrucțiunea menționată la art. 1 se publică împreună cu ordinul de aprobare a acesteia în Monitorul

Oficial al României, Partea I, în Buletinul CNVM și pe site-ul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (www.cnvmr.ro).

Art. 3. — Direcția reglementare din cadrul Direcției generale autorizare reglementare împreună cu Secretariatul general și cu directorul general executiv vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 7 martie 2007.
Nr. 29.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNEA Nr. 1/2007

**emisă în aplicarea prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004
privind piața de capital, modificată și completată prin Legea nr. 208/2005 și Legea nr. 97/2006**

Art. 1. — Prezenta instrucțiune este emisă în aplicarea art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată și completată prin Legea nr. 208/2005 și Legea nr. 97/2006, denumită în continuare *Legea nr. 297/2004*.

Art. 2. — (1) Prevederile art. 286¹ alin. (2) din Legea nr. 297/2004 referitoare la suspendarea exercițiului dreptului de vot sunt aplicabile în situația în care, la data intrării în vigoare a Legii nr. 97/2006 sau ulterior, o persoană, singură sau împreună cu persoanele cu care acționează în mod concertat, deține mai mult de 1% din capitalul social al unei societăți de investiții financiare, denumită în continuare *SIF*.

(2) Persoana prevăzută la alin. (1) va transmite către *SIF* și operatorul de piață o declarație privind persoanele cu care aceasta acționează în mod concertat în ceea ce privește *SIF*, autenticată, întocmită conform anexei la prezenta instrucțiune.

(3) În situația în care declarația menționată la alin. (2) este transmisă de o societate-mamă, filialele acestei societăți sunt exceptate de la obligația de a transmite declarația respectivă.

(4) Declarația prevăzută la alin. (2) va fi transmisă în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei instrucțiuni sau, după caz, de la data dobândirii respectivei dețineri.

(5) Orice modificare a declarației prevăzute la alin. (2) se transmite, în aceleași condiții ca și declarația inițială, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data apariției respectivei modificări.

(6) Depozitarul central are obligația de a notifica de îndată conducerea *SIF*/societății de administrare a investițiilor, denumită în continuare *SAI*, care administrează *SIF* cu privire la orice depășire a limitei de 1% prevăzute la art. 286¹ alin. (1) din Legea nr. 297/2004, apărută ca urmare a unei operațiuni pe piață sau a unui transfer direct efectuat în conformitate cu prevederile legale incidente.

(7) *SIF* are obligația ca în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data primirii declarației menționate la alin. (2) să aducă la cunoștința publicului, prin publicare pe site-ul propriu, informațiile din cuprinsul acesteia.

(8) *SIF* are obligația de a transmite Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, denumită în continuare *CNVM*, la sfârșitul fiecărei luni calendaristice, lista persoanelor menționate la art. 2 alin. (1).

Art. 3. — (1) În vederea suspendării prevăzute la alin. (2) al art. 286¹ din Legea nr. 297/2004, drepturile de vot deținute de o persoană se calculează cu luarea în considerare a următoarelor:

a) drepturi de vot deținute de o terță persoană cu care respectiva persoană fizică sau juridică a încheiat un acord prin care cei doi se obligă să adopte o politică comună în

ceea ce privește respectiva societate, prin exercitarea concertată a drepturilor de vot deținute;

b) drepturi de vot aferente acțiunilor deținute de respectiva persoană fizică sau juridică care sunt constituite în garanție, cu condiția ca aceasta să controleze drepturile de vot și să își declare intenția de a le exercita;

c) drepturi de vot deținute sau care pot fi exercitate în conformitate cu lit. a) și b) de o entitate controlată de respectiva persoană fizică sau juridică;

d) drepturi de vot aferente acțiunilor aflate în posesia respectivei persoane fizice sau juridice, pe care aceasta, în lipsa unor instrucțiuni specifice de la proprietarii acțiunilor, poate să le exercite fără restricții;

e) drepturi de vot exercitate de respectiva persoană fizică sau juridică în calitate de mandatar pe care aceasta, în lipsa unor instrucțiuni specifice de la proprietarii acțiunilor, poate să le exercite fără restricții;

f) drepturi de vot deținute de o terță persoană, alta decât cea prevăzută la lit. a) și c), care acționează în mod concertat cu respectiva persoană fizică sau juridică.

(2) Când SIF dobândește sau înstrăinează, direct ori indirect, propriile acțiuni, aceasta face public procentul acțiunilor proprii deținute, cât de curând posibil, dar nu mai târziu de 4 zile lucrătoare de la respectiva înstrăinare sau dobândire, dacă acest procent atinge, depășește ori scade sub pragul de 1% din capitalul social.

(3) În vederea calculării pragului prevăzut la art. 2 alin. (1), SIF va face public numărul total al acțiunilor emise și al drepturilor de vot asociate acestora la sfârșitul fiecărei luni calendaristice dacă în cursul acesteia a avut loc o majorare sau o reducere a capitalului social/numărului drepturilor de vot.

(4) Prevederile art. 2 alin. (1) se aplică și în cazul unei persoane fizice sau juridice care deține, direct ori indirect, instrumente financiare care îi dau dreptul să achiziționeze acțiuni la care sunt atașate drepturile de vot, deja emise de un emitent ale cărui acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată.

Art. 4. — (1) Responsabilitatea cu privire la calculul limitei de deținere, precum și la suspendarea drepturilor de vot în cazul în care sunt incidente prevederile art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 și ale prezentei instrucțiuni revine conducerii SIF sau a SAI care administrează o SIF.

(2) Anterior adunărilor generale ale acționarilor, conducerea SIF sau a SAI care administrează o SIF are obligația să verifice pentru acționarii înregistrați la data de referință drepturile de vot care sunt suspendate în conformitate cu prevederile art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 și să informeze corespunzător depozitarul central, în vederea operării în evidențe a suspendării.

(3) Drepturile de vot se suspendă cu respectarea prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 și ale prezentei instrucțiuni, astfel încât respectiva persoană să nu poată exercita în adunarea generală a acționarilor poziția deținută cu nerespectarea art. 2 alin. (1).

(4) Conducerea SIF sau a SAI care administrează o SIF va proceda de îndată la suspendarea drepturilor de vot aferente valorilor mobiliare ce depășesc pragul de 1% din capitalul social al SIF, după caz, astfel:

a) începând cu data primirii declarației prevăzute la art. 2 alin. (2); sau

b) începând cu data primirii notificării din partea CNVM în conformitate cu alin. (6); sau

c) începând cu data la care a luat cunoștință, din documentele aflate la dispoziția sa, despre situația prevăzută la art. 2 alin. (1); sau

d) începând cu data primirii notificării din partea depozitarului central, prevăzută la art. 2 alin. (6).

(5) Conducerea SIF sau a SAI care administrează o SIF are obligația de a introduce în contractul încheiat cu depozitarul central clauze, condiții și termeni care să permită părților contractante aplicarea dispozițiilor prezentei instrucțiuni.

(6) CNVM dispune conducerii SIF sau a SAI care administrează o SIF să suspende drepturile de vot în cazul în care constată neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) și (6) și/sau la alin. (1) al prezentului articol.

(7) Conducerea SIF sau a SAI care administrează o SIF procedează la ridicarea imediată a suspendării dreptului de vot în situația în care primește o declarație întocmită conform prevederilor art. 2 alin. (2) și (6) însoțită de documentele justificative, din care rezultă că depășirea limitelor de deținere directă sau indirectă de 1% a fost înlăturată în termenul prevăzut la alin. (4) al art. 286¹ din Legea nr. 297/2004.

Art. 5. — După expirarea termenului menționat la art. 286¹ alin. (4) din Legea nr. 297/2004 se aplică în mod corespunzător procedura prevăzută la art. 283 din aceeași lege.

Art. 6. — (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei instrucțiuni se sancționează potrivit prevederilor titlului X din Legea nr. 297/2004.

(2) Încălcarea prevederilor art. 2 și 4 constituie contravenție și se sancționează cu amendă cuprinsă între 500 lei și 5.000 lei în cazul persoanelor fizice și, respectiv, cuprinsă între 0,5% și 5% din capitalul social vărsat pentru persoanele juridice.

(3) Odată cu sancțiunea prevăzută la alin. (2) se poate aplica și sancțiunea suspendării/retragerii autorizației sau a interzicerii temporare a desfășurării unor activități și servicii ce cad sub incidența Legii nr. 297/2004.

(4) Includerea în cuprinsul declarațiilor/notificărilor prevăzute în prezenta instrucțiune a unor informații false intră sub incidența art. 292 din Codul penal, republicat, referitor la falsul în declarație.

Art. 7. — Prezenta instrucțiune intră în vigoare la data publicării acesteia și a ordinului de aprobare în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se publică în Buletinul CNVM și pe site-ul CNVM (www.cnvmr.ro).

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentei instrucțiuni se abrogă Instrucțiunea nr. 10/2005 emisă în aplicarea prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată prin Legea nr. 208/2005 pentru modificarea art. 285 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital și prin Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 40/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 31 august 2005.

**Model de declarație dețineri conform prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004,
cu modificările și completările ulterioare****DECLARAȚIE DEȚINERI**

Societatea de investiții financiare

.....
Codul unic de înregistrare

Simbol piață reglementată

Tipul valorii mobiliare

Identificarea deținătorului de acțiuni SIF:

Persoana fizică

(numele și prenumele) (B.I./pașaport seria/nr.) (codul numeric personal) (adresa)

Persoana juridică

(denumirea completă) (cod unic de înregistrare) sediul social (adresa)

.....
Descrierea relației deținătorului de valori mobiliare cu persoanele cu care acționează în mod concertat în conformitate cu art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.....
Număr acțiuni deținute în mod concertat:
Procentul din capitalul social reprezentat de acțiunile deținute în mod concertat și numărul de voturi în AGA SIF
Prezenta declarație este dată cunoscându-se consecințele legale ale declarațiilor false prevăzute și pedepsite de art. 292 din Codul penal.

Semnătura persoanei/reprezentantului legal al persoanei

.....

Ștampila (pentru persoana juridică)

Data

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Normelor privind legea aplicabilă contractelor de asigurare
care reglementează riscuri situate în statele membre ale Uniunii Europene
sau în cele aparținând Spațiului Economic European**.....
În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 27 februarie 2007, prin care s-au aprobat Normele privind legea aplicabilă contractelor de asigurare care reglementează riscuri situate în statele membre ale Uniunii Europene sau în cele aparținând Spațiului Economic European,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind legea aplicabilă contractelor de asigurare care reglementează riscuri situate în statele membre ale Uniunii Europene sau

în cele aparținând Spațiului Economic European, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Direcția generală reglementări și autorizări asigurări generale, Direcția generală reglementări și autorizări asigurări de viață și administrare fonduri de pensii și

Direcția generală comunicare și mass-media din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 15 martie 2007.
Nr. 3.

ANEXĂ

N O R M E

privind legea aplicabilă contractelor de asigurare care reglementează riscuri situate în statele membre ale Uniunii Europene sau în cele aparținând Spațiului Economic European

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc legea aplicabilă contractelor de asigurare care reglementează riscuri situate în statele membre ale Uniunii Europene sau în cele aparținând Spațiului Economic European, contracte încheiate de asigurătorii autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor conform prevederilor art. 12 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

Art. 2. — (1) Legea aplicabilă contractelor de asigurare din categoria asigurărilor generale, exceptând asigurările obligatorii, se alege în funcție de următoarele criterii:

a) în cazul în care asiguratul/titularul poliței își are domiciliul, reședința sau sediul social pe teritoriul statului membru în care este situat riscul, legea aplicabilă contractului de asigurare poate fi legea statului membru respectiv sau, dacă aceasta permite, legea unei alte țări aleasă de către părți.

Prin *stat membru în care este situat riscul* se înțelege, după caz:

1. statul membru în care se găsesc bunurile, atunci când asigurarea se referă fie la clădiri, fie la clădiri și conținutul lor, în măsura în care acestea se află sub incidența aceluiași contract de asigurare;

2. statul membru de înregistrare, atunci când asigurarea se referă la vehicule de orice natură;

3. statul membru în care asiguratul/titularul poliței de asigurare a semnat contractul, în cazul unui contract cu durată mai mică sau egală cu 4 luni, privind riscurile din cursul unei călătorii sau a unei vacanțe, indiferent de clasa de asigurare avută în vedere;

4. statul membru în care asiguratul/titularul poliței de asigurare își are domiciliul sau reședința ori, dacă acesta este o persoană juridică, statul membru în care este situat sediul social al acestei persoane juridice la care se referă contractul, în toate cazurile care nu sunt menționate în mod explicit la punctele precedente;

b) în cazul în care asiguratul/titularul poliței de asigurare nu își are domiciliul, reședința sau sediul social în statul membru în care este situat riscul, părțile care încheie contractul de asigurare pot să aleagă fie aplicarea legii statului membru în care este situat riscul, fie aplicarea legii

statului în care asiguratul/titularul poliței de asigurare își are domiciliul, reședința sau sediul social;

c) în cazul în care asiguratul/titularul poliței de asigurare desfășoară o activitate comercială, industrială sau profesie liberală și contractul de asigurare acoperă două sau mai multe riscuri legate de această activitate, riscuri situate în state membre diferite, părțile care încheie contractul de asigurare pot alege fie aplicarea legii unuia dintre statele membre, fie aplicarea legii statului în care asiguratul/titularul poliței de asigurare își are domiciliul, reședința sau sediul social;

d) fără a se aduce prejudicii drepturilor prevăzute la lit. a), b) și c), atunci când riscurile acoperite prin contractul de asigurare se limitează doar la acele riscuri asigurate produse în alte state membre decât statul în care este situat riscul, părțile contractante pot alege întotdeauna aplicarea legii primului stat;

e) în cazul riscurilor majore menționate la lit. E din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, părțile contractante pot alege aplicarea oricărei legi agreate de acestea;

f) alegerea de către părți a legii aplicabile contractului, în cazurile prevăzute la lit. a) sau e), nu poate aduce vreun prejudiciu prevederilor imperative ale statului membru în care sunt situate riscurile reglementate de contractul de asigurare și de la aplicarea cărora legea statului membru respectiv nu permite nicio derogare prin contract.

(2) Alegerea de către părți a legii aplicabile contractului de asigurare, conform alin. (1), trebuie să fie precisă și să rezulte în mod clar și expres din clauzele contractului sau din circumstanțele cauzei.

(3) Dacă părțile contractante nu au convenit asupra legii aplicabile, conform alin. (1), atunci legea contractului de asigurare este aceea a statului membru prevăzut la alin. (1) lit. a)—f), cu care se consideră că acest contract are legăturile cele mai strânse.

(4) În mod excepțional, dacă doar o parte a contractului de asigurare este separabilă de restul contractului și aceasta prezintă o legătură mai strânsă cu un alt stat decât cu unul dintre cele luate în considerare conform alineatelor precedente, se poate aplica acestei părți a contractului legea aceluși stat, considerându-se că acel

contract are legăturile cele mai strânse cu statul membru în care este situat riscul.

(5) Indiferent de legea aplicabilă contractului, prezentul articol nu poate aduce prejudicii aplicării normelor de drept ale țării instanței judecătorești care reglementează imperativ situația.

(6) Sub rezerva alineatelor anterioare, în România se aplică, în cazul contractelor de asigurare menționate anterior, normele generale de drept internațional privat român incidente în domeniul obligațiilor contractuale.

Art. 3. — (1) Legea aplicabilă contractelor de asigurare obligatorie este legea statului membru care impune obligativitatea asigurării.

(2) În cazul în care există contradicție între legea statului membru în care este situat riscul și cea a statului membru care impune obligația încheierii unei asigurări obligatorii, prevalează legea acestuia din urmă.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 2, contractele de asigurare obligatorie din România trebuie să fie încheiate în conformitate cu prevederile legale aplicabile acestei asigurări reglementate numai de legea română.

(4) Atunci când un contract de asigurare acoperă riscuri situate în mai mult de un stat membru și cel puțin unul dintre riscuri se circumscrie asigurărilor obligatorii, contractul de asigurare se consideră ca fiind compus din mai multe contracte de asigurare, fiecare dintre acestea fiind raportat la un stat membru. În acest caz se aplică în mod corespunzător prevederile art. 2 alin. (5).

(5) Asigurătorii care au încheiat contracte de asigurare obligatorie în România sunt obligați să informeze Comisia de Supraveghere a Asigurărilor despre încetarea obligațiilor

decurgând din astfel de contracte, acoperirea ce decurge din aceste contracte fiind opozabilă terților doar în limita condițiilor contractului.

(6) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va comunica Comisiei Europene riscurile cuprinse în asigurările obligatorii indicând toate prevederile legale ce trebuie să fie îndeplinite de către părțile participante la contractul de asigurare obligatorie.

Art. 4. — (1) Legea aplicabilă contractelor de asigurare din categoria asigurărilor de viață este legea statului membru al angajamentului.

(2) Când asiguratul este o persoană fizică având domiciliul sau reședința într-un stat membru, altul decât cel al cărui cetățean este, părțile pot alege ca lege aplicabilă contractului de asigurare legea statului al cărui cetățean este.

Art. 5. — Asigurătorii au obligația menționării în contractele de asigurare încheiate a legii aplicabile acestora.

Art. 6. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme se sancționează în conformitate cu prevederile art. 8 și 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentele norme transpun art. 7 și 8 din Directiva 88/357 din 22 iunie 1988 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind asigurarea directă, alta decât asigurarea de viață, de stabilire a dispozițiilor destinate facilitării exercitării efective a liberei prestări de servicii și de modificare a Directivei 73/239/CEE și art. 32 din Directiva 2002/83/CE din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea directă de viață.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „EUL BROKER DE ASIGURARE“ — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 27 februarie 2007 prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „EUL BROKER DE ASIGURARE“ — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „EUL BROKER DE ASIGURARE“ — S.R.L., cu sediul social în comuna Rotunda, județul Olt, nr. de ordine în registrul comerțului J28/891/07.12.2006, cod unic de înregistrare 19502253/09.12.2006, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 12 martie 2007.

Nr. 124.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „RIVERA BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 27 februarie 2007 prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „RIVERA BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „RIVERA BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L., cu sediul social în Alexandria, Str. Libertății bl. K5, parter, județul Teleorman, nr. de ordine în registrul comerțului J34/447/25.07.2006, cod unic de înregistrare 18882294/26.07.2006, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 12 martie 2007.
Nr. 129.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „IONASIG BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 27 februarie 2007 prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „IONASIG BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „IONASIG BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L., cu sediul social în Târgu Jiu, str. Nicolae Bălcescu bl. 2, sc. 1, ap. 10, județul Gorj, nr. de ordine în registrul comerțului J18/447/06.06.2005, cod unic de înregistrare 17660656/07.06.2005, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 12 martie 2007.
Nr. 132.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „ARGESIM ASIG BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE” — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 27 februarie 2007 prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „ARGESIM ASIG BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „ARGESIM ASIG BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE” — S.R.L., cu sediul social în Pitești, calea București bl. 32, sc. A, et. 4, ap. 13, județul Argeș, nr. de ordine în registrul comerțului J03/234/02.02.2007, cod unic de înregistrare 20949019/05.02.2007, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 12 martie 2007.
Nr. 134.

R E P U B L I C Ă R I**LEGEA Nr. 115/1999
privind responsabilitatea ministerială*)****CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — Guvernul, în întregul său, și fiecare dintre membrii acestuia sunt obligați să își îndeplinească mandatul cu respectarea Constituției și a legilor țării, precum și a programului de guvernare acceptat de Parlament.

Art. 2. — (1) Guvernul răspunde politic numai în fața Parlamentului, ca urmare a votului de încredere acordat de către acesta cu prilejul investiturii.

(2) Fiecare membru al Guvernului răspunde politic în mod solidar cu ceilalți membri pentru activitatea Guvernului și pentru actele acestuia.

Art. 3. — (1) Răspunderea politică a Guvernului constă în demiterea sa, ca urmare a retragerii încrederii acordate de către Parlament, prin adoptarea unei moțiuni de cenzură, în condițiile prevederilor art. 113 și 114 din Constituția României, republicată.

(2) Guvernul și celelalte organe ale administrației publice sunt obligate să prezinte Camerei Deputaților și Senatului, precum și comisiilor parlamentare informațiile și

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 90/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 15 aprilie 2005, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2002. Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială a mai fost modificată și completată prin:

— Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2004 privind creșterea transparenței în exercitarea demnităților publice și a funcțiilor publice, precum și intensificarea măsurilor de prevenire și combatere a corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 27 aprilie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 601/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.227 din 20 decembrie 2004;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 4 februarie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 90/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 15 aprilie 2005.

documentele cerute în temeiul art. 111 alin. (1) din Constituția României, republicată, în termen de maximum 20 de zile de la primirea solicitării.

(3) Guvernul și fiecare dintre membrii săi au obligația să răspundă la întrebările sau la interpelările formulate de deputați ori de senatori, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, în condițiile prevăzute de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului.

Art. 4. — (1) În termen de 15 zile de la data încetării mandatului Guvernului sau al unuia dintre membri, potrivit art. 106 și 110 din Constituția României, republicată, aceștia vor prezenta situația privind gestionarea activității ministeriale de care au răspuns, precum și a problemelor aflate în curs de derulare, pe baza unui protocol de predare-primire.

(2) Structura și conținutul protocolului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului*).

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și conducătorilor celorlalte autorități ale administrației publice centrale și locale de la data eliberării lor din funcție.

Art. 5. — Pe lângă răspunderea politică, membrii Guvernului pot răspunde și civil, contravențional, disciplinar sau penal, după caz, potrivit dreptului comun din aceste materii, în măsura în care prezenta lege nu cuprinde dispoziții derogatorii.

Art. 6. — În înțelesul prezentei legi, sunt membri ai Guvernului primul-ministru, miniștrii și alți membri stabiliți prin lege organică, numiți de Președintele României pe baza votului de încredere acordat de Parlament.

CAPITOLUL II

Răspunderea penală

Art. 7. — (1) Întră sub incidența prezentei legi faptele săvârșite de membrii Guvernului în exercițiul funcției lor și care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni.

(2) Pentru săvârșirea altor infracțiuni, în afara exercițiului funcției lor, membrii Guvernului răspund potrivit dreptului comun.

(3) Persoanele prevăzute la art. 6 răspund penal pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor, potrivit normelor de procedură stabilite prin prezenta lege.

Art. 8. — (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 12 ani următoarele fapte săvârșite de membrii Guvernului în exercițiul funcției lor:

a) împiedicarea, prin amenințare, violență ori prin folosirea de mijloace frauduloase, a exercitării cu bună-credință a drepturilor și libertăților vreunui cetățean;

b) prezentarea, cu rea-credință, de date inexacte Parlamentului sau Președintelui României cu privire la activitatea Guvernului sau a unui minister, pentru a ascunde săvârșirea unor fapte de natură să aducă atingere intereselor statului.

(2) Constituie, de asemenea, infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani următoarele fapte săvârșite de către un membru al Guvernului:

a) refuzul nejustificat de a prezenta Camerei Deputaților, Senatului sau comisiilor permanente ale acestora, în termenul prevăzut la art. 3 alin. (2), informațiile și documentele cerute de acestea în cadrul activității de informare a Parlamentului de către membrii Guvernului, potrivit art. 111 alin. (1) din Constituția României, republicată;

b) emiterea de ordine normative sau instrucțiuni cu caracter discriminatoriu pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, vârstă, sex sau orientare sexuală, apartenență politică, avere sau origine socială, de natură să aducă atingere drepturilor omului.

(3) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) se pedepsește.

Art. 9. — (1) În cazul săvârșirii de către membrii Guvernului a unor infracțiuni în exercițiul funcției lor, altele decât cele prevăzute la art. 8, se aplică pedeapsa prevăzută de legea penală pentru acele infracțiuni.

(2) În cazurile prevăzute la art. 7 alin. (1) și la art. 8, pe lângă pedeapsa principală se va aplica și pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a mai ocupa o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de conducere pe o perioadă de la 3 la 10 ani.

Art. 10. — Răspunderea penală este personală și ea privește pe fiecare membru al Guvernului în parte, pentru faptele comise în exercitarea funcției sale.

Art. 11. — Membrii Guvernului răspund penal pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor, de la data depunerii jurământului și până la încetarea funcției, în condițiile prevăzute de Constituție.

CAPITOLUL III

Procedura de urmărire penală și de judecare

Art. 12. — Numai Camera Deputaților, Senatul și Președintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor.

Art. 13. — (1) Dezbaterile propunerii de începere a urmăririi penale în Camera Deputaților sau în Senat se face pe baza raportului întocmit de o comisie permanentă care, în cadrul competenței sale, a efectuat o anchetă privitoare la activitatea desfășurată de Guvern sau de un minister ori de o comisie specială de anchetă constituită în acest scop.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se înscrie cu prioritate pe ordinea de zi a Camerei Deputaților sau a Senatului, după caz.

(3) După începerea urmăririi penale membrul Guvernului care este și deputat sau senator poate fi percheziționat, reținut ori arestat numai cu încuviințarea Camerei din care face parte, după ascultarea sa, cu respectarea prevederilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, și a regulilor de procedură cuprinse în regulamentul Camerei din care face parte.

Art. 14. — (1) La dezbaterile din cele două Camere ale Parlamentului prezența celui în cauză este obligatorie. Lipsa nejustificată a membrului Guvernului nu împiedică desfășurarea lucrărilor.

(2) În situația în care cel în cauză se află în imposibilitate obiectivă de a se prezenta, Camera Deputaților sau Senatul, cu prilejul dezbaterilor, va fixa un nou termen.

(3) Cel în cauză are dreptul să își expună punctul de vedere cu privire la fapta ce constituie obiectul cererii de a fi urmărit penal, precum și asupra cererii de ridicare a imunității parlamentare, atunci când este cazul.

Art. 15. — Cererea de urmărire penală a membrilor Guvernului și, după caz, de ridicare a imunității parlamentare se adoptă cu respectarea prevederilor art. 67 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată. Votul este secret și se exprimă prin bile.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 2/2001 pentru aprobarea structurii și conținutului protocolului de predare-primire întocmit de membrii Guvernului și de conducătorii celorlalte organe de specialitate ale administrației publice la expirarea mandatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2001.

Art. 16. — (1) În exercitarea dreptului de a cere urmărirea penală a unui membru al Guvernului, Președintele României, la propunerea comisiei speciale instituite pentru analiza sesizărilor cu privire la săvârșirea unei infracțiuni în exercițiul funcției de către membrii Guvernului, adresează ministrului justiției o cerere în acest scop, pentru a proceda potrivit legii.

(2) Președintele României este sesizat pentru a cere urmărirea penală a unui membru al Guvernului de către primul-ministru, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție.

(3) Orice cetățean care are cunoștință despre săvârșirea unei fapte penale de către membrii Guvernului în exercițiul funcției lor se poate adresa primului-ministru, procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, pentru a solicita sesizarea Președintelui României.

(4) Comisia specială prevăzută la alin. (1) este formată din 5 membri numiți pentru un mandat de 3 ani, care nu poate fi reînnoit, iar componența acesteia se aprobă prin decret al Președintelui României, la propunerea ministrului justiției și a ministrului administrației și internelor.

(5) Pe baza analizei sesizării, a probelor depuse în susținerea acesteia, a declarațiilor și a probelor invocate de membrul Guvernului față de care se solicită urmărirea penală, comisia specială prevăzută la alin. (1) va prezenta Președintelui României un raport cu propuneri privind urmărirea penală sau clasarea sesizării. Ședințele comisiei nu sunt publice. Membrul Guvernului pentru care s-a făcut sesizarea are dreptul de a fi audiat de comisie înaintea întocmirii raportului acesteia.

(6) Președintele României hotărăște asupra raportului prezentat de comisia specială prevăzută la alin. (5) și dispune comunicarea soluției mijloacelor de informare în masă.

(7) Dacă membrul Guvernului pentru care Președintele României a cerut urmărirea penală este și deputat sau senator, ministrul justiției sau, după caz, primul-ministru va solicita Camerei competente să declanșeze procedura de adoptare a cererii de începere a urmăririi penale. Dispozițiile art. 13—15 se aplică în mod corespunzător.

(8) În situația în care cel în cauză este ministrul justiției, cererea se adresează primului-ministru.

Art. 17. — Președintele României va fi înștiințat despre înscrierea pe ordinea de zi a ședinței Camerei Deputaților sau a Senatului a raportului prevăzut la art. 13 alin. (1).

Art. 18. — Dacă una dintre cele două Camere ale Parlamentului sau Președintele României a cerut urmărirea penală, dosarul cauzei se trimite, de îndată, ministrului justiției sau, după caz, primului-ministru pentru a proceda potrivit legii.

Art. 19. — Urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor se efectuează, după caz, de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către Direcția Națională Anticorupție, iar judecarea acestora, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit legii.

Art. 20. — În cazul în care s-a cerut urmărirea penală împotriva unui membru al Guvernului, Președintele României poate dispune suspendarea acestuia din funcție.

Art. 21. — În cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului, ministrul justiției sau, după caz, primul-ministru comunică Președintelui României data la care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea suspendării din funcție a acestuia.

Art. 22. — (1) În caz de infracțiuni flagrante, persoanele prevăzute la art. 6 pot fi reținute și percheziționate. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei din care face parte membrul Guvernului sau, după caz, pe Președintele României.

(2) În situația în care cel în cauză este ministrul justiției, sesizarea prevăzută la alin. (1) se face de către primul-ministru.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 23. — (1) Regulile de procedură prevăzute în prezenta lege se completează cu cele cuprinse în regulamentele celor două Camere ale Parlamentului și în Codul de procedură penală, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel.

(2) Urmărirea penală și judecarea foștilor membri ai Guvernului pentru infracțiunile săvârșite în exercițiul funcției lor, astfel cum acestea sunt prevăzute de art. 7—11, se efectuează potrivit normelor de procedură penală de drept comun.

(3) Prevederile de ordin procedural ale prezentei legi nu se aplică foștilor membri ai Guvernului în nicio situație.

Art. 24. — (1) Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoanele prevăzute la art. 6 sunt considerate nevinovate.

(2) Hotărârea definitivă de condamnare a unui membru al Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Membrul Guvernului, condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, va fi demis din funcție de Președintele României, la propunerea primului-ministru.

Art. 25. — (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, aprobată cu modificări prin Legea nr. 90/2005, care nu este încorporat în textul republicat al Legii nr. 115/1999 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2005:

„Art. II. — Comisia prevăzută la art. 16 alin. (2)* din Legea nr. 115/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se constituie în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.“

*) În urma republicării și renumerotării textelor, art. 16 alin. (2) a devenit art. 16 alin. (4).

CUANTUMUL TOTAL**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2006, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale****Partidul Conservator — Filiala Județeană Botoșani**

1. cuantumul total al veniturilor din cotizații: 12.440 lei;
2. cuantumul total al veniturilor din dobânzi: 5 lei.

★

Partidul Conservator — Filiala Județeană Caraș-Severin

1. cuantumul total al veniturilor din cotizații: 3.035,00 lei;
2. suma totală a donațiilor confidențiale primite: 3.410,79 lei.

★

Partidul Conservator — Filiala Județeană Călărași

1. cuantumul total al veniturilor din cotizații: 2.842,23 lei;
2. cuantumul total al veniturilor din donații: 3.000 lei.

Această donație a fost înregistrată la data de 5.10.2006 de la Societatea Comercială „Grupul Industrial Voiculescu și Compania (GRIVCO)“ — S.A., persoană juridică română cu sediul în București, Str. Gârlei nr. 18, sectorul 1, înmatriculată la oficiul registrului comerțului sub nr. J40/3766/1991, cod unic de înregistrare 1569870.

★

Partidul Conservator — Filiala Județeană Dâmbovița

- cuantumul total al veniturilor din cotizații: 18.874 lei.

★

Partidul Conservator — Filiala Județeană Gorj

- cuantumul total al veniturilor din cotizații: 16.510 lei.

★

Partidul Conservator — Filiala Județeană Ialomița

1. cuantumul total al veniturilor din cotizații: 27.632 lei;

2. lista membrilor de partid care au plătit în anul 2006 cotizații a căror valoare însumată depășește 10 salarii minime brute pe țară:

— Iancu Vasile — de cetățenie română, CNP — 1680726212991, valoarea cotizației 12.018 lei, după cum urmează: 10.01.2006 — 450; 6.02 — 700; 14.02 — 370; 14.03 — 165; 8.03 — 165; 10.03 — 343; 22.03 — 415; 29.03 — 700; 20.04 — 700; 30.05 — 1.400; 8.06 — 500; 21.06 — 300; 7.07 — 1.300; 5.09 — 1.000; 20.09 — 185; 24.09 — 250; 26.09 — 400; 8.10 — 230; 19.10 — 431; 3.11 — 570; 7.11 — 312; 29.11 — 212; 1.12 — 300; 21.12 — 465;

— Pascu Bogdan — de cetățenie română, CNP — 1670703441510, valoarea cotizației — 5.463 lei, după cum urmează: 21.02.2006 — 500; 22.02 — 350; 8.03 — 500; 14.03 — 165; 29.03 — 100; 20.04 — 700; 22.05 — 155; 25.07 — 1.404; 8.08 — 350; 1.10 — 150; 22.11 — 435; 29.12 — 819;

— Sandu Constantin — de cetățenie română, CNP — 1600610212956, valoarea cotizației — 6.682 lei, după cum urmează: 12.02.2006 — 200; 8.03 — 200; 2.04 — 155; 18.04 — 150; 14.05 — 155; 30.06 — 1.404; 19.07 — 350; 10.08 — 819; 18.08 — 250; 30.09 — 819; 23.10 — 981; 16.11 — 125; 30.11 — 819; 19.12. — 380; 29.12 — 30.

★

Partidul Conservator — Filiala Județeană Olt

1. cuantumul total al veniturilor din cotizații: 11.672,77 lei;
2. lista membrilor de partid care au plătit în anul 2006 cotizații a căror valoare însumată depășește 10 salarii minime brute pe țară:

Numele și prenumele	Cetățenia	C.N.P.	Nr. chitanță/data	Valoarea
Renică Diaconescu	română	1571002284379	5861258/24.01.2006	140,00
			1278133/31.03.2006	1.596,77
			1278554/18.05.2006	100,00
			1278560/24.05.2006	100,00
			1278593/30.07.2006	100,00
			1278595/1.08.2006	100,00
			1278191/12.12.2006	1.426,00
TOTAL:				3.562,77

★

Partidul Conservator — Filiala Județeană Hunedoara

1. cuantumul total al veniturilor din cotizații: 17.592,50 lei;
2. sume obținute din alte surse de venituri (servicii interne): 4.956,02 lei.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 151772